

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ສະພາແຫ່ງຊາດ

ເລກທີ /ສພຊ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 2013

ກົດໝາຍ

ວ່າດ້ວຍ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ

(ສະບັບປັບປຸງ)

ໂຕໜັງສື ສີຂຽວ ແມ່ນ ປັບປຸງຕາມຄຳເຫັນຂອງສະພາ

ໂຕໜັງສື ສີແດງ ແມ່ນ ເອົາຕາມສະບັບ ສະພາ

ພາກທີ I

ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1(ປັບປຸງ).ຈຸດປະສົງ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ກຳນົດຫຼັກການ, ລະບຽບການ, ມາດຕະການແລະ ຍຸດທະສາດ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ,ການນຳໃຊ້, ການປົກປັກຮັກສາ, ການພັດທະນາ, ການບູລະນະ ພື້ນຟູ, ການຕິດຕາມ, ການກວດກາ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ເພື່ອສົ່ງເສີມການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນນໍ້າຢ່າງສົມເໝາະສົມຜົນແນໃສ່ຮັບປະກັນຄວາມຍືນຍົງທາງດ້ານປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບຂອງຊັບພະຍາກອນນໍ້າ,ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ການປ້ອງກັນຊາດ, ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບແລະ ປົກປັກຮັກສາສິ່ງແວດລ້ອມ.

ມາດຕາ 2(ປັບປຸງ). ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ

ຊັບພະຍາກອນນໍ້າແມ່ນ ນໍ້າທຸກປະເພດທີ່ເກີດຂຶ້ນຕາມແຫຼ່ງທຳມະຊາດ, ມະນຸດສ້າງຂຶ້ນ ເຊັ່ນ: ແມ່ນໍ້າ,ລຳເຊ, ຫ້ວຍ, ໜອງ,ບຶງ, ອ່າງເກັບນໍ້າ, ນໍ້າໃຕ້ດິນ, ນໍ້າໃນອາກາດ, ຕົມ, ຫີນ, ແຮ່ທາດ, ຊາຍ, ຫາດຊາຍ, ເກາະດອນ, ຕະຝັງ, ທີ່ດິນບໍລິເວນນໍ້າ, ທີ່ດິນພື້ນນໍ້າ ແລະ ອື່ນໆ.

ມາດຕາ 3 (ປັບປຸງ).ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບຕ່າງໆ ທີ່ນຳໃຊ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ອ່າງຮັບນໍ້າ ໝາຍເຖິງ ຂອບເຂດພື້ນທີ່ດິນໃດໜຶ່ງ ເຊິ່ງນໍ້າຝົນ ແລະ ນໍ້າໜ້າດິນ ສາມາດໄຫຼໄປເຖິງຈຸດດຽວກັນທີ່ປາກແມ່ນໍ້າ ທີ່ປະກອບມີແມ່ນໍ້າ ແລະ ສາຂາ ຂອງແມ່ນໍ້າ;

2. ອ່າງຮັບນຳຫຼັກ ໝາຍເຖິງ ອ່າງນຳຂ້າມແດນ ຊຶ່ງຢູ່ໃນດິນແດນ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ເຊັ່ນ ນຳ້ຂອງ, ນຳ້ມ້າ ແລະ ນຳ້ເນີນ;

3. ອ່າງຮັບນຳສາຂາ ໝາຍເຖິງ ອ່າງຮັບນຳທີ່ໄຫຼລົງສູ່ອ່າງແມ່ນຳ້ຫຼັກ ເຊັ່ນ ນຳ້ອູ, ນຳ້ງຶ່ມ, ເຊກອງ ແລະ ນຳ້ຊຳ;

4. ອ່າງຮັບນຳກົງ-ງ່າ ໝາຍເຖິງ ອ່າງຮັບນຳທີ່ຕົກໃສ່ອ່າງຮັບນຳສາຂາ;

5. ອ່າງເກັບນຳ ໝາຍເຖິງ ແຫຼ່ງນຳ້ທີ່ມະນຸດສ້າງຂຶ້ນ ເພື່ອເກັບກຳນຳ້ໄວ້ນຳໃຊ້;

6. ແຫຼ່ງນຳ້ໝາຍເຖິງ ສະຖານທີ່ ປ່ອນທີ່ມີການເຕົ້າໂຮມ, ອາໄສ, ພັກຕົວ ຫຼື ເຄື່ອນໄຫຼແບບຖາວອນ ຫຼື ຊົ່ວຄາວ ຂອງນຳ້ທຳມະຊາດ ແຫຼ່ງນຳ້ມີຢູ່ເທິງໜ້າດິນ ແລະ ໃຕ້ດິນ. ແຫຼ່ງນຳ້ໜ້າດິນ ແມ່ນແຫຼ່ງນຳ້ທີ່ຢູ່ເທິງໜ້າດິນ ຊຶ່ງເປັນສາຍຕິດຕໍ່ກັນ, ເປັນຈຸດ ເຊັ່ນ ແມ່ນ້ຳ, ລຳເຊ, ຫ້ວຍ, ໜອງ, ບຶງ, ນ້ຳອອກບໍ່ເປັນຕົ້ນ; ແຫຼ່ງນຳ້ໃຕ້ດິນ ແມ່ນ ແຫຼ່ງນຳ້ທີ່ຢູ່ພື້ນດິນ ເປັນຊັ້ນ, ເປັນສາຍ ຫຼື ປົນກັນກັບເນື້ອດິນ;

7. ຊັບພະຍາກອນນຳ້ຂ້າມແດນ ໝາຍເຖິງຊັບພະຍາກອນນຳ້ໄຫຼຜ່ານຊາຍແດນ ການປົກຄອງໃດໜຶ່ງທີ່ຕິດຈອດກັນ ພາຍໃນປະເທດ ຫຼືປະເທດອື່ນ;

8. ຄຸນນະພາບນຳ້ໝາຍເຖິງຄຸນລັກສະນະທາງກາຍະພາບ, ເຄມີ ແລະ ຊີວະພາບຂອງນຳ້;

9. ນຳ້ເປື້ອນ ໝາຍເຖິງ ນຳ້ທີ່ຜ່ານການນຳ້ໃຊ້ ພາຍໃນຄົວເຮືອນ, ຊຸມຊົນ, ກະສິກຳ, ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ກິດຈະກຳອື່ນອັນເປັນສາເຫດ ເຮັດໃຫ້ ນຳ້ປຸງນຄຸນລັກສະນະທາງກາຍະພາບ, ເຄມີ, ຊີວະພາບ ແລະ ຄຸນລັກສະນະອື່ນ;

10. ມົນລະພິດ ໝາຍເຖິງ ສານເຄມີ, ກຳມັນຕະພາບລັງສີ, ຝຸ່ນລະອອງ, ຄວັນ ລວມທັງ ສຽງ, ແສງ, ກິ່ນ, ຄວາມສັ່ນສະເທືອນ ແລະ ຄວາມຮ້ອນ ທີ່ເຈືອປົນໃນອາກາດ, ດິນ, ນຳ້ ທີ່ມີຄ່າຄວາມເຂັ້ມຂຶ້ນ ເກີນມາດຕະຖານຄຸນນະພາບສິ່ງແວດລ້ອມ ຫຼື ມາດຕະຖານຄວບຄຸມມົນລະພິດແຫ່ງຊາດ ຊຶ່ງເກີດຂຶ້ນຈາກການກະທຳຂອງມະນຸດ ຫຼື ຕາມທຳມະຊາດ ທີ່ມີຜົນກະທົບຕໍ່ຊີວິດ, ສຸຂະພາບຂອງຄົນ, ສັດ, ພືດ, ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດອື່ນ ແລະ ລະບົບນິເວດ;

11. ມົນລະພິດທາງນຳ້ ໝາຍເຖິງມົນລະພິດທີ່ເກີດຈາກການປົນເປື້ອນສິ່ງທີ່ເປັນພິດໃນນຳ້ເກີນມາດຕະຖານຄຸນນະພາບສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະມາດຕະຖານຄວບຄຸມມົນລະພິດແຫ່ງຊາດ ທີ່ເກີດຂຶ້ນຈາກການກະທຳຂອງມະນຸດ ຊຶ່ງສິ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ ແມ່ນ້ຳ, ລຳເຊ, ຫ້ວຍ, ນຳ້ໃຕ້ດິນ, ສຸຂະພາບຂອງຄົນ, ສັດ, ພືດ, ສິ່ງທີ່ມີຊີວິດອື່ນ ແລະ ລະບົບນິເວດ;

12. ນຳ້ໃຕ້ດິນ ໝາຍເຖິງ ນຳ້ທຳມະຊາດທີ່ຢູ່ພື້ນດິນ;

13. ຊັ້ນນຳ້ໃຕ້ດິນໝາຍເຖິງ ຊັ້ນນຳ້ທີ່ຢູ່ຕາມຊັ້ນຂອງດິນ ແລະ ຫົນຕ່າງໆທີ່ມີວ່າງ ຊຶ່ງນຳ້ສາມາດຊຶມຜ່ານ;

14. ຕະຝັງ ໝາຍເຖິງ ຂອບເຂດພື້ນທີ່ດິນທີ່ເຊື່ອມຕໍ່ກັບແມ່ນ້ຳ, ລຳເຊ, ຫ້ວຍ, ໜອງ, ບຶງ;

ມາດຕາ 4 (ປັບປຸງ). ນະໂຍບາຍຂອງລັດ ກ່ຽວກັບຊັບພະຍາກອນນໍ້າ

ລັດ ຊຸກຍູ້ ແລະ ສົ່ງເສີມ ໃຫ້ມີການນໍາໃຊ້ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າແບບຍືນຍົງ, ມີປະສິດທິພາບ ປະສິດທິຜົນ ແລະ ການຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນນໍ້າແບບປະສົມປະສານ ຮັບປະກັນໃຫ້ແກ່ ການປົກປັກຮັກສາຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ແລະ ລະບົບນິເວດ.

ລັດ ສົ່ງເສີມບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ລົງທຶນ ເຂົ້າໃນການປົກປັກຮັກສາ, ພັດທະນາ, ບູລະນະ ພື້ນຟູ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ຕາມທ່າແຮງທີ່ມີຢູ່ ເພື່ອນໍາໃຊ້ຊັບພະຍາກອນນໍ້າເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແຫ່ງຊາດ.

ລັດ ສົ່ງເສີມ ແລະ ບຸກລະດົມ ບຸກຄົນ, ການຈັດຕັ້ງແລະ ພາກສ່ວນຕ່າງໆ ໃຫ້ເຫັນຄວາມສໍາຄັນຂອງຊັບພະຍາກອນນໍ້າ, ຊຸກຍູ້ ໃຫ້ເຂົາເຈົ້າມີສ່ວນຮ່ວມໃນການຄຸ້ມຄອງ, ປົກປັກຮັກສາ, ບູລະນະ ພື້ນຟູ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ດ້ວຍການປະຊາສໍາພັນ, ເຜີຍແຜ່ ລະບຽບກົດໝາຍ, ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ສ້າງຈິດສໍານຶກຄວາມຮັບຮູ້, ສຶກສາອົບຮົມ ແລະ ອື່ນໆ ກ່ຽວກັບ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ.

ມາດຕາ 5 (ປັບປຸງ). ຫຼັກການ ກ່ຽວກັບວຽກງານຊັບພະຍາກອນນໍ້າ

ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຊັບພະຍາກອນນໍ້າ

ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການດັ່ງນີ້:

1. ຮັບປະກັນການມີສ່ວນຮ່ວມຂອງພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການວາງແຜນການ, ການພັດທະນາ, ການນໍາໃຊ້ ແລະ ການປົກປັກຮັກສາ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ;
2. ຮັບປະກັນ ການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ການນໍາໃຊ້ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ຕາມທ່າແຮງ ເພື່ອ ຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການ ໃນປັດຈຸບັນ ແລະ ໃຫ້ມີໄວ້ໃຊ້ຢ່າງພຽງພໍໃນອະນາຄົດ;
3. ນໍາໃຊ້ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ແບບຍືນຍົງ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ ໄປຄຽງຄູ່ກັບ ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການປົກປັກຮັກສາ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ໃຫ້ມີຄວາມຍືນຍົງ;
4. ປ້ອງກັນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງ ກ່ຽວກັບຜົນກະທົບທີ່ຮ້າຍແຮງ ຕໍ່ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ແລະ ຊຸມຊົນ ທີ່ອາໄສຊັບພະຍາກອນນໍ້າໃນການດໍາລົງຊີວິດ;
5. ຮັບປະກັນສິດໃນການເຂົ້າເຖິງ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບຊັບພະຍາກອນນໍ້າ;
6. ຮັບຜິດຊອບໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍ ທີ່ຕົນໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນ.

ມາດຕາ 6 (ປັບປຸງ). ກຳມະສິດກ່ຽວກັບຊັບພະຍາກອນນໍ້າ

ຊັບພະຍາກອນນໍ້າເປັນກຳມະສິດຂອງວົງຄະນະຍາດແຫ່ງຊາດຊຶ່ງລັດເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງຢ່າງ ລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ. ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ມີສິດນໍາໃຊ້ຊັບພະຍາກອນນໍ້າເຂົ້າໃນກິດຈະການໃດໜຶ່ງໃນການຜະລິດ, ທຸລະກິດ ແລະ ການດໍາ ລົງຊີວິດ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 7 (ປັບປຸງ). ພັນທະປົກປັກຮັກສາຊັບພະຍາກອນນໍ້າ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະການຈັດຕັ້ງ ມີພັນທະໃນການຄຸ້ມຄອງ, ການປົກປັກຮັກສາ, ການບູລະນະ ພື້ນຟູ, ການຕິດຕາມ, ການກວດກາ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ຕາມລະບຽບ ກົດໝາຍ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມຍືນຍົງ ທາງດ້ານປະລິມານແລະຄຸນນະພາບ ຂອງຊັບພະຍາ ກອນນໍ້າ.

ມາດຕາ 8 (ໃໝ່). ຂອບເຂດການນໍາໃຊ້ກົດໝາຍ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ນໍາໃຊ້ ສໍາລັບ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ເຄື່ອນໄຫວ ວຽກງານຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ກວມເອົາ ການຜັນນໍ້າ, ການ ດູດນໍ້າ, ການແຍກນໍ້າ, ການກັກເກັບ ນໍ້າໜ້າດິນ ແລະ ການນໍາໃຊ້ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ເພື່ອຈຸດປະສົງຕ່າງໆ, ການປ່ອຍ ນໍ້າເບື້ອນ, ການກໍ່ສ້າງຕາມແຄມຕະຝັ່ງແມ່ນໍ້າ, ການໄຫຼຄືນຂອງນໍ້າຫຼັງຈາກນໍາໃຊ້ລົງສູ່ແຫຼ່ງນໍ້າ ທໍາມະຊາດ, ມາດຕະການໂຕ້ຕອບຕໍ່ກໍລະນີສຸກເສີນຕ່າງໆ ເຊັ່ນ: ໄພແຫ້ງແລ້ງ, ນໍ້າຖ້ວມ ແລະ ຄວາມປອດໄພ ຂອງເຂື່ອນ;

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ບໍ່ກວມເອົານໍ້າປະປາ ແລະ ຊົນລະປະທານ, ການປະມົງ ແລະ ການເດີນເຮືອ ຍົກເວັ້ນການດູດນໍ້າຈາກແຫຼ່ງນໍ້າທໍາມະຊາດ ແລະ ການປ່ອຍນໍ້າເບື້ອນລົງສູ່ແຫຼ່ງດັ່ງ ກ່າວ.

ມາດຕາ 9 (ປັບປຸງ). ການຮ່ວມມືສາກົນ

ລັດສິ່ງເສີມ ການພົວພັນຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ, ພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ດ້ວຍການແລກປ່ຽນບົດຮຽນ, ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ວິທະຍາສາດ, ເຕັກໂນໂລຊີ, ການຝຶກອົບຮົບ ແລະ ຍົກລະດັບ ທາງດ້ານວິຊາສະເພາະໃຫ້ແກ່ພະນັກງານ, ການຍາດແຍ່ງເອົາການຊ່ວຍເຫຼືອດ້ານຕ່າງໆ, ການປະຕິບັດສົນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ພາກທີ II

ລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ເພື່ອ ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການນໍາໃຊ້ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ

ໝວດທີ 1

ລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ການຂຶ້ນທະບຽນນໍາໃຊ້ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ

ມາດຕາ 10 (ໃໝ່). ລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານກ່ຽວກັບຊັບພະຍາກອນນໍ້າ

ລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ ເພື່ອ ເປັນເຄື່ອງມືພື້ນຖານທີ່ຈໍາເປັນ ໃນການເກັບກໍາ, ການສໍາຫຼວດ, ການຂຶ້ນບັນຊີ, ການລວບລວມ, ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ການບໍລິການຂໍ້ມູນຂ່າວສານ.

ຈຸດປະສົງຂອງການສ້າງຕັ້ງ ລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານຊັບພະຍາກອນນີ້ ເພື່ອລວບລວມ ແລະ ສະໜອງຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບປະລິມານ, ຄຸນນະພາບທີ່ ທີ່ມີຢູ່ນັບຕໍ່ຈຸດປັ້ນ, ການໄຫຼຂອງນ້ຳ, ໄພນ້ຳ ຖ້ວມ, ໄພແຫ້ງແລ້ງ, ເງື່ອນໄຂການພັດທະນາເສດຖະກິດ ສັງຄົມ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຊັບພະຍາ ກອນນີ້, ກິດຈະກຳທີ່ນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນນີ້ ແລະ ຂໍ້ມູນອື່ນໆທີ່ຈຳເປັນ ສຳລັບການຄຸ້ມຄອງຊັບ ພະຍາກອນນີ້.

ລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານຊັບພະຍາກອນນີ້ ປະກອບມີ: ເຄືອຂ່າຍສະຖານີວັດແທກປະລິ ມານ ແລະ ຄຸນນະພາບນ້ຳ, ຖານຂໍ້ມູນທີ່ລວບລວມມາຈາກຫຼາຍແຫຼ່ງ, ອຸປະກອນບັນທຶກຂໍ້ມູນ ແລະ ບຸກຄະລາກອນທີ່ຮັບຜິດຊອບ ລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແລະ ອື່ນໆ.

ໂຄງສ້າງລະບົບຖານຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານດ້ານຊັບພະຍາກອນນີ້, ຂຶ້ນຕອນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ທົບທວນຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແມ່ນໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການສະເພາະ.

ມາດຕາ 11 (ໃໝ່). ການປະສານງານ ກ່ຽວກັບຂໍ້ມູນຂ່າວສານ

ການປະສານງານ ກ່ຽວກັບຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ແມ່ນການຕິດຕໍ່ພົວພັນ, ການປະສານສົມທົບ ແລະ ການຮ່ວມມື ລະຫວ່າງ ພາກສ່ວນຕ່າງໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອແລກປ່ຽນ, ເຜີຍແຜ່ ແລະ ນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນຂ່າວສານຮ່ວມກັນຕາມລະບຽບການ.

ລະບົບການປະສານງານ ຂໍ້ມູນຂ່າວສານຊັບພະຍາກອນນີ້ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນ ຕາມລະບຽບການ ເພື່ອຮັບປະກັນການແລກປ່ຽນ, ເຜີຍແຜ່ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ລະຫວ່າງຂະແໜງ ການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ.

ມາດຕາ 12 (ໃໝ່). ການສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນນີ້ ຕ້ອງເປັນເຈົ້າການ ສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ໃຫ້ແກ່ຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເພື່ອສ້າງລວມເຂົ້າລະບົບຖານຂໍ້ມູນດ້ານຊັບພະຍາກອນນີ້.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ຕ້ອງການນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບ ຊັບພະຍາກອນນີ້ ເພື່ອປະກອບກິດຈະການໃດໜຶ່ງສາມາດນຳໃຊ້ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ຕາມລະບຽບການ ຍົກເວັ້ນຂໍ້ມູນທີ່ກ່ຽວກັບຄວາມລັບທາງການຄ້າ ຫຼື ຄວາມໝັ້ນຄົງຂອງຊາດ.

ມາດຕາ 13 (ໃໝ່). ການຂຶ້ນບັນຊີໃບອະນຸຍາດນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນນີ້

ການຂຶ້ນບັນຊີໃບອະນຸຍາດນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນນີ້ ທີ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ຕ້ອງໄດ້ຮັບການສ້າງຕັ້ງ ແລະ ດຳເນີນການໂດຍ ຂະແໜງການ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຕາມຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ສາມາດເຂົ້າເຖິງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບ ການຂຶ້ນທະບຽນອະນຸຍາດນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນນີ້.

**ໝວດທີ 2
ແຜນການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນນີ້**

ມາດຕາ 14 (ໃໝ່). ແຜນການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນນຳ

ການຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນນຳ ຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບແຜນການຄຸ້ມຄອງອ່າງຮັບນ້ຳ ຊຶ່ງກຳນົດວິໄສທັດ ແລະ ມີພັນທະຮ່ວມກັນ ເພື່ອບັນລຸຈຸດປະສົງໃດໜຶ່ງ ໃນໄລຍະສັ້ນ ແລະ ໄລຍະຍາວ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ນຳໃຊ້ ຊັບພະຍາກອນນຳ ໃນອ່າງຮັບນ້ຳ.

ແຜນການຄຸ້ມຄອງອ່າງຮັບນ້ຳ ຕ້ອງໄດ້ກະກຽມ ສຳລັບແຕ່ລະອ່າງແມ່ນ້ຳຫຼັກ ແລະ ອ່າງແມ່ນ້ຳສາຂາ.

ແຜນການຄຸ້ມຄອງອ່າງຮັບນ້ຳ ຕ້ອງໄດ້ກະກຽມສຳລັບອ່າງແມ່ນ້ຳກຶ່ງໆ ໃນກໍລະນີມີຄວາມຈຳເປັນ ເພື່ອຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນນຳໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ

ມາດຕາ 15 (ໃໝ່). ແຜນການຄຸ້ມຄອງອ່າງຮັບນ້ຳ

ກະຊວງ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບ ຂະແໜງການ ແລະ ພາກສ່ວນຕ່າງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ສ້າງແຜນການຄຸ້ມຄອງອ່າງຮັບນ້ຳ ໂດຍສອດຄ່ອງກັບແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແຫ່ງຊາດ ຊຶ່ງມີເນື້ອໃນດັ່ງນີ້:

1. ປະເມີນ ດ້ານປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບຂອງຊັບພະຍາກອນນ້ຳ ທີ່ມີຢູ່ໃນ ອ່າງຮັບນ້ຳ;
2. ປະເມີນຄວາມສ່ຽງຂອງໄພນ້ຳຖ້ວມ, ໄພແຫ້ງແລ້ງ, ການຂາດແຄນນ້ຳ, ມົນລະພິດ, ຄວາມປອດໄພ ຂອງອ່າງເກັບນ້ຳ ຢູ່ໃນເຂດພື້ນທີ່ອ່າງຮັບນ້ຳແລະ ກຳນົດມາດຕະການທີ່ຈຳເປັນ ເພື່ອປ້ອງກັນ ຫຼື ຫຼຸດຜ່ອນໄພພິບັດດັ່ງກ່າວ;
3. ກຳນົດຂອບເຂດພື້ນທີ່ ທີ່ມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ໄພນ້ຳຖ້ວມ, ໄພແຫ້ງແລ້ງ ແລະ ການແຜ່ຂະຫຍາຍຂອງມົນລະພິດ;
4. ກຳນົດບຸລິມະສິດຂອງການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ;
5. ກຳນົດມາດຕະຖານ ແລະ ເປົ້າໝາຍ ເພື່ອການພັດທະນາ ແລະ ການປົກປັກຮັກສາອ່າງຮັບນ້ຳ.

ສຳລັບ ການແບ່ງຄວາມຮັບຜິດຊອບ ໃນການວາງແຜນຄຸ້ມຄອງອ່າງຮັບນ້ຳໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນລະບຽບການສະເພາະ ແລະ ແຜນການຄຸ້ມຄອງ ອ່າງຮັບນ້ຳ ຕ້ອງມີການທົບທວນ ເປັນແຕ່ລະໄລຍະຕາມຄວາມຈຳເປັນ.

ມາດຕາ 16 (ໃໝ່). ແຜນການຂອງຂະແໜງການອື່ນ

ການສ້າງແຜນພັດທະນາຂອງຂະແໜງການ ທັງສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບ ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ ຕ້ອງໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບແຜນການຄຸ້ມຄອງອ່າງຮັບນ້ຳ.

ມາດຕາ 17 (ປັບປຸງ). ບຸລິມະສິດໃນການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນນຳ

ບຸລິມະສິດຕົ້ນຕໍໃນການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນນີ້ ແມ່ນການຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການຂັ້ນພື້ນຖານຂອງມະນຸດ ນັບທັງການອຸປະໂພກ ບໍລິໂພກ, ການດຳລົງຊີວິດ ແລະ ການປົກປັກຮັກສາຄວາມສົມດູນຂອງລະບົບນິເວດ.

ຖ້າຫາກວ່າ ແຜນຄຸ້ມຄອງອ່າງຮັບນ້ຳ ບໍ່ກຳນົດບຸລິມະສິດໃນການນຳໃຊ້ນ້ຳໄວ້ຢ່າງອື່ນ ການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນນີ້ ຕ້ອງໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບບຸລິມະສິດດັ່ງລຸ່ມນີ້:

1. ການຊົນລະປະທານ, ການຜະລິດກະສິກຳ-ປ່າໄມ້, ການຫາປາ ແລະ ລ້ຽງສັດ;
2. ການຜະລິດພະລັງງານໄຟຟ້າ;
3. ການຜະລິດອຸດສາຫະກຳ;
4. ການທ່ອງທ່ຽວ, ການກິລາ ແລະ ວັດທະນະທຳ;
5. ການຂົນສົ່ງທາງນ້ຳ;
6. ເພື່ອເປົ້າໝາຍອື່ນ ທີ່ນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນນີ້.

ພາກທີ III

ການນຳໃຊ້, ການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ເຂດປົກປັກຮັກສາຊັບພະຍາກອນນ້ຳ

ໝວດທີ 1

ການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ

ມາດຕາ 18 (ໃໝ່). ການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ມີສິດນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ ໂດຍໃຫ້ສອດຄ່ອງ ກັບຂໍ້ກຳນົດຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ ລວມມີການນຳໃຊ້ດັ່ງລຸ່ມນີ້:

- ການຜັນ, ການດູດ, ການແຍກ ແລະ ການເກັບກັກຊັບພະຍາກອນນ້ຳ;
- ການດູດ ແລະ ນຳໃຊ້ ຫີນ, ແຮ່, ຊາຍ ຈາກແຫຼ່ງນ້ຳ;
- ການກໍ່ສ້າງສິ່ງປຸກສ້າງຖາວອນ ຫຼື ການດັດແປງພື້ນ, ຕະຝັງ ແລະ ທາງໄຫຼຂອງນ້ຳ;
- ສິ່ງປຸກສ້າງ ສຳລັບການລ້ຽງສັດນ້ຳໃນແຫຼ່ງນ້ຳໃດໜຶ່ງ;
- ບັນດາກິດຈະກຳອື່ນໆ ທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການ.

ການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ ແບ່ງອອກເປັນ ການນຳໃຊ້ຂະໜາດນ້ອຍ, ຂະໜາດກາງ ແລະ ຂະໜາດໃຫຍ່.

ມາດຕາ 19 (ປັບປຸງ). ການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນນ້ຳຂະໜາດນ້ອຍ

ການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນນ້ຳຂະໜາດນ້ອຍ ແມ່ນການນຳໃຊ້ ເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການຂັ້ນພື້ນຖານຂອງມະນຸດ ເຊັ່ນ ການນຳໃຊ້ໃນຄົວເຮືອນ, ການນຳໃຊ້ຫິດສວນ,

ການດັບເພີງ ແລະ ຕອບສະໜອງກິດຈະກຳກະສິກຳ ເພື່ອລ້ຽງຊີບ ນັບທັງ ການລ້ຽງສັດ ແລະ ເຮັດນາ.

ການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນນ້ຳຂະໜາດນ້ອຍ ບໍ່ຈຳເປັນຕ້ອງໄດ້ຂໍອະນຸຍາດ ຖ້າຫາກ ບໍ່ມີຂໍ້ຫ້າມ ຈາກ ຂະແໜງການ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ຂະແໜງການ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ອາດຫ້າມການນຳໃຊ້ ຊັບພະຍາກອນນ້ຳຂະໜາດນ້ອຍຊົ່ວຄາວ ໃນກໍລະນີທີ່ຈະເປັນອັນຕະລາຍ ຕໍ່ຊີວິດ ແລະ ສຸຂະພາບ ຂອງມະນຸດ ແລະ ຂະແໜງການດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງມີຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ ຊັບພະຍາກອນນ້ຳຂະໜາດນ້ອຍ ເພື່ອການວາງແຜນການຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນນ້ຳ ຊຶ່ງຕ້ອງ ຄຳນຶງເຖິງ ການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນນ້ຳຂະໜາດນ້ອຍ.

ມາດຕາ 20 (ໃໝ່). ການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນນ້ຳຂະໜາດກາງ

ການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ ຂະໜາດກາງ ມີ 2 ປະເພດ ດັ່ງນີ້:

- ການນຳໃຊ້ຂະໜາດກາງ ຊຶ່ງມີການຍົກເວັ້ນການຂໍອະນຸຍາດ;
- ການນຳໃຊ້ຂະໜາດກາງ ທີ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ.

ມາດຕາ 21 (ໃໝ່). ການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນນ້ຳຂະໜາດກາງ ທີ່ມີການຍົກເວັ້ນການຂໍອະນຸຍາດ

ການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນນ້ຳຂະໜາດກາງ ບາງປະເພດ ອາດຖືກຍົກເວັ້ນ ຈາກການ ຂໍອະນຸຍາດ ໂດຍອີງຕາມຈຸດພິເສດຂອງແຕ່ລະທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ເງື່ອນໄຂ ຂອງ ການນຳໃຊ້ ເຊັ່ນ ປະລິມານນ້ຳທີ່ດູດ, ເນື້ອທີ່ດິນທີ່ໃຊ້ນຳຊົນລະປະທານ, ຈຸດປະສົງຂອງການນຳໃຊ້ ຊັບພະຍາ ກອນນ້ຳ ແລະ ວິທີການດູດນ້ຳ. ການຍົກເວັ້ນການຂໍອະນຸຍາດ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ລະບຽບການ ສະເພາະ.

ມາດຕາ 22 (ໃໝ່). ການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນນ້ຳຂະໜາດກາງ ທີ່ມີການຂໍອະນຸຍາດ

ການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນນ້ຳຂະໜາດກາງ ທີ່ບໍ່ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຍົກເວັ້ນ ຕ້ອງໄດ້ຂໍອະນຸຍາດນຳໃຊ້ ຈາກ ຂະແໜງການ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ໃບອະນຸຍາດນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ ທີ່ອອກໂດຍ ຫ້ອງການ ຊັບພະຍາກອນ ທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ມີອາຍຸການນຳໃຊ້ບໍ່ເກີນ ໜຶ່ງ ປີ.

ໃບອະນຸຍາດນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ ທີ່ອອກໂດຍ ພະແນກ ຊັບພະຍາກອນ ທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ມີອາຍຸການນຳໃຊ້ບໍ່ເກີນ ຫ້າ ປີ.

ໃບອະນຸຍາດນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ ທີ່ອອກໂດຍ ກະຊວງ ຊັບພະຍາກອນ ທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ມີອາຍຸການນຳໃຊ້ບໍ່ເກີນ ສິບສອງ ປີ.

ມາດຕາ 23 (ໃໝ່). ໃບອະນຸຍາດນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນນ້ຳຂະໜາດໃຫຍ່

ກໍລະນີ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ຕ້ອງການລົງທຶນຂະໜາດໃຫຍ່ ແລະ ໃນກໍລະນີການອະນຸຍາດນຳໃຊ້ ຊັບພະຍາກອນນຳ້ຂະໜາດກາງ ບໍ່ມີໄລຍະເວລາພຽງພໍ ສຳລັບ ການລົງທຶນ ອາດຂໍໃບອະນຸຍາດນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນນຳ້ ຂະໜາດໃຫຍ່.

ໃບອະນຸຍາດນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນນຳ້ຂະໜາດໃຫຍ່ ແມ່ນລັດຖະບານເປັນຜູ້ ພິຈາລະ ນາ ຕາມການສະເໜີຂອງ ກະຊວງ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ໃບອະນຸຍາດ ມີອາຍຸການນຳໃຊ້ ແຕ່ ສິບສາມ ຫາ ສາມສິບ ປີ.

ມາດຕາ 24 (ໃໝ່). ຂໍ້ກຳນົດທົ່ວໄປ ກ່ຽວກັບໃບອະນຸຍາດນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນນຳ້

ໃບອະນຸຍາດນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນນຳ້ ແມ່ນການໃຫ້ສິດແກ່ຜູ້ຄອບຄອງໃບອະນຸຍາດ ໃນການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນນຳ້ ທາງດ້ານປະລິມານ ຕາມໄລຍະເວລາທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນ ໃບອະນຸຍາດ

ທຸກໃບອະນຸຍາດນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນນຳ້ ກຳນົດເງື່ອນໄຂ, ຈຸດປະສົງຂອງການນຳໃຊ້ ຊັບພະຍາກອນນຳ້, ສະຖານທີ່ການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນນຳ້, ມາດຕະການການນຳໃຊ້ ຊັບພະຍາກອນນຳ້ ແລະ ມາດຕະການອື່ນໆ ທີ່ຈຳເປັນໃນການປ້ອງກັນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບ ຕໍ່ບຸກຄົນທີ່ ສາມ ແລະ ຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ຈາກການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນນຳ້.

ກ່ອນໃບອະນຸຍາດນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນນຳ້ ຈະໝົດອາຍຸ, ຜູ້ຄອບຄອງໃບອະນຸຍາດ ນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນນຳ້ ອາດຂໍຕໍ່ ແລະ ອາດໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຖ້າຫາກການນຳໃຊ້ສາມາດ ປະຕິບັດຕາມແຜນການຄຸ້ມຄອງອ່າງຮັບນຳ້ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ. ຖ້າໃບອະນຸຍາດຫາກບໍ່ສອດຄ່ອງກັບແຜນ ການຄຸ້ມຄອງອ່າງແມ່ນຳ້ ແມ່ນໃຫ້ພິຈາລະນາອອກໃບອະນຸຍາດໃໝ່ ຕາມເງື່ອນໄຂຕົວຈິງ ເຊັ່ນ: ຫຼຸດປະລິມານຊັບພະຍາກອນນຳ້ລົງ.

ມາດຕາ 25 (ໃໝ່). ການຂໍອະນຸຍາດນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນນຳ້

ສຳລັບການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນນຳ້ຂະໜາດກາງ ແລະ ຂະໜາດໃຫຍ່ ຕ້ອງຍື່ນຄຳຮ້ອງ ຂໍອະນຸຍາດ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ ເອກະສານອື່ນໆ ທີ່ຈຳເປັນ ໂດຍອີງຕາມປະເພດຂອງການນຳໃຊ້ ຕໍ່ ຂະແໜງການ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເພື່ອພິຈາລະນາ ຕາມລະບຽບການ.

ການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນນຳ້ ແຕ່ລະຂະໜາດ ແລະ ຂັ້ນຕອນໃນການຄົ້ນຄວ້າ ພິຈາລະນາ ອອກໃບອະນຸຍາດ ນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນນຳ້ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການສະເພາະ.

ການພິຈາລະນາ ກ່ຽວກັບໃບຄຳຮ້ອງ ຂໍອະນຸຍາດນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນນຳ້ ຕ້ອງອີງໃສ່ແຜນການຄຸ້ມຄອງອ່າງຮັບນຳ້ ແລະ ບູລິມະສິດການນຳໃຊ້ນຳ້ ຂອງແຜນການດັ່ງກ່າວ.

ການອະນຸຍາດນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນນຳ້ ຈະບໍ່ໄດ້ຮັບການພິຈາລະນາ ຕາມການສະເໜີ ຖ້າການນຳໃຊ້ດັ່ງກ່າວ ຈະມີຜົນກະທົບທາງລົບຕໍ່:

- ສິດການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນນຳ້ທີ່ມີຢູ່ໃນປັດຈຸບັນຂອງບຸກຄົນອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ສະບັບນີ້
- ຄວາມຈຳເປັນໃນການຮັກສາປະລິມານນຳ້ຕ່ຳສຸດ ໃນແມ່ນຳ້

- ພື້ນທີ່ຊຶ່ງຊັບພະຍາກອນນ້ຳ ຖືກປົກປັກຮັກສາ
- ມາດຕະຖານຄຸນນະພາບນ້ຳ.

ມາດຕາ 26 (ໃໝ່). ການໂຈະ, ການປ່ຽນແປງ ແລະ ຍົກເລີກໃບອະນຸຍາດນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ

ໃບອະນຸຍາດນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ ອາດຖືກໂຈະຊົ່ວຄາວ ຫຼື ປ່ຽນແປງ ໃນເວລາເກີດໄພແຫ້ງແລ້ງ ຫຼື ກໍລະນີສຸກເສີນ ຫຼື ຕາມການຮ້ອງຂໍ ຂອງຜູ້ຄອບຄອງໃບອະນຸຍາດ.

ໃບອະນຸຍາດນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ ອາດຖືກຍົກເລີກ ຖ້າວ່າ:

- ໃບອະນຸຍາດນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ ບໍ່ຖືກນຳໃຊ້ເປັນເວລາຫຼາຍກວ່າ ສອງ ປີ
- ໃບອະນຸຍາດຖືກໂອນໄປໃຫ້ຜູ້ອື່ນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ
- ການຕັດສິນຂອງສານ ໃນກໍລະນີ ທີ່ບໍ່ປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂ ທີ່ກຳນົດໄວ້ ໃນໃບອະນຸຍາດຢ່າງຊ້າສາກ.
- ໃນກໍລະນີຈຳເປັນ ໂດຍພິຈາລະນາຜົນປະໂຫຍດຂອງສາທາລະນະ ແລະ ຊົດເຊີຍຄ່າເສຍຫາຍ ຢ່າງຍຸຕິທຳ ຕາມລະບຽບການທີ່ກຳນົດໄວ້.

ມາດຕາ 27 (ໃໝ່). ການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ

ຂະໜາດໃຫຍ່ທີ່ດຳເນີນການຢູ່ໃນປະຈຸບັນ

ຜູ້ໄດ້ຮັບສິດໃນການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ ຕາມສັນຍາສຳປະທານ ກ່ອນທີ່ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຈະມີຜົນສັກສິດ ຈະໄດ້ຮັບໃບອະນຸຍາດນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ ຕາມໄລຍະເວລາ ແລະ ເງື່ອນໄຂ ທີ່ໄດ້ລະບຸໄວ້ໃນສັນຍາສຳປະທານນັ້ນ.

ມາດຕາ 28 (ໃໝ່). ການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ

ຂະໜາດກາງທີ່ດຳເນີນການຢູ່ໃນປະຈຸບັນ

ພາຍຫຼັງທີ່ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ຜູ້ນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ ຂະໜາດກາງທີ່ດຳເນີນການຢູ່ໃນປະຈຸບັນ ຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ຮັບການຍົກເວັ້ນຈາກການຂໍອະນຸຍາດ ຕ້ອງແຈ້ງການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ ຕໍ່ຂະແໜງການ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ພ້ອມກັບບັນດາຂໍ້ມູນເພີ່ມເຕີມ ທີ່ຈຳເປັນເພື່ອຢັ້ງຢືນ ການນຳໃຊ້ ຊັບພະຍາກອນນ້ຳຂອງຕົນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ແຈ້ງການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ ຈະໄດ້ຮັບໃບອະນຸຍາດນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ ເປັນໄລຍະເວລາ ຫ້າປີ.

ກ່ອນໃບອະນຸຍາດນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ ຈະໝົດອາຍຸຜູ້ຄອບຄອງໃບອະນຸຍາດນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ ອາດຂໍຕໍ່ອາຍຸໃບອະນຸຍາດນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ ຕໍ່ ຂະແໜງການ ຊັບພະຍາກອນ ທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເປັນເວລາ ຫ້າປີ. ຖ້າຫາກຊັບພະຍາກອນນ້ຳພຽງພໍ ການຂໍອະນຸຍາດຈະໄດ້ຮັບການອະນຸມັດ ແລະ ຖ້າຫາກຊັບພະຍາກອນນ້ຳບໍ່ພຽງພໍ ການຂໍອະນຸຍາດຈະບໍ່ໄດ້ຮັບການອະນຸມັດ ແລະ ຕ້ອງຂໍໃບອະນຸຍາດນຳໃຊ້ ຊັບພະຍາກອນນ້ຳໃບໃໝ່.

ໝວດທີ 2

ການປົກປັກຮັກສາຊັບພະຍາກອນນໍ້າ

ມາດຕາ 29 (ປັບປຸງ). ການປົກປັກຮັກສາຊັບພະຍາກອນນໍ້າ

ການປົກປັກຮັກສາຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ແມ່ນ ການນໍາໃຊ້ວິທີການ ແລະ ມາດຕະການ ເພື່ອປ້ອງກັນ, ບູລະນະພື້ນຟູ, ຄວບຄຸມມົນລະພິດ, ແນໃສ່ປົກປັກຮັກສາຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ໃຫ້ມີຄວາມຍືນຍົງ, ບໍ່ໃຫ້ແຫຼ່ງນໍ້າຕົ້ນເຂີນ, ບໍ່ປົກແຫ້ງ, ມີຄວາມສະອາດ ປັດສະຈາກມົນລະພິດ ບໍ່ສົ່ງຜົນສະທ້ອນ ອັນບໍ່ດີຕໍ່ສຸຂະພາບຂອງຄົນ, ສັດ, ພືດ ແລະ ລະບົບນິເວດ ຂອງແຫຼ່ງນໍ້າ, ຮັບປະກັນການສະໜອງນໍ້າຢ່າງພຽງພໍ ທາງດ້ານປະລິມານ ແລະ ມີຄວາມປອດໄພ ທາງດ້ານຄຸນນະພາບໃຫ້ຕົວເມືອງ ແລະ ຊົນນະບົດ.

ມາດຕາ 30 (ໃໝ່). ການຮັກສາລະດັບ ແລະ ການໄຫຼຂອງນໍ້າ

ການຮັກສາລະດັບ ແລະ ການໄຫຼຂອງນໍ້າແມ່ນ ລະດັບ ແລະ ການໄຫຼທີ່ຕ້ອງຮັກສາໄວ້ ໃນແມ່ນໍ້າ, ລໍາເຊ, ຫ້ວຍ, ຮ່ອງ, ໜອງ, ບຶງ ເພື່ອຕອບສະໜອງຄວາມຈໍາເປັນ ຂັ້ນພື້ນຖານ ຂອງປະຊາຊົນທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ຄວາມສົມດູນຂອງລະບົບນິເວດ.

ຂະແໜງການ ຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ກໍານົດລະດັບ ແລະ ການໄຫຼຂອງນໍ້າ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 31 (ປັບປຸງ). ມາດຕະຖານຄຸນນະພາບນໍ້າທໍາມະຊາດ ແລະ ມາດຕະຖານການປ່ອຍນໍ້າເປື້ອນ

ມາດຕະຖານຄຸນນະພາບນໍ້າທໍາມະຊາດ ແມ່ນ ການກໍານົດບັນດາຕົວວັດແທກ, ຫົວໜ່ວຍ, ຄ່າມາດຕະຖານ ຂອງຄຸນນະພາບນໍ້າທໍາມະຊາດ ທີ່ອີງໃສ່ຄຸນລັກສະນະ ທາງກາຍະພາບ, ເຄມີ ແລະ ຊີວະພາບ ຂອງນໍ້າ ເພື່ອເປັນເກນສົມທຽບ ຄຸນນະພາບນໍ້າ ຢູ່ໃນແມ່ນໍ້າ, ລໍາເຊ, ຫ້ວຍ, ໜອງ, ບຶງ, ນໍ້າໃຕ້ດິນ ແລະ ອື່ນໆ ຕາມທໍາມະຊາດ ຢູ່ໃນສະພາບດີ ຫຼື ບໍ່ດີ ເພື່ອຈຸດປະສົງທີ່ແນ່ນອນໃດໜຶ່ງເຊັ່ນ: ນໍ້າດື່ມ, ນໍ້າສໍາລັບອາບ ແລະ ຫາປາ.

ມາດຕະຖານການປ່ອຍນໍ້າເປື້ອນ ແມ່ນການກໍານົດບັນດາຕົວວັດແທກ ຂອງຄຸນນະພາບ ນໍ້າ ທີ່ອີງໃສ່ຄຸນລັກສະນະທາງກາຍະພາບ, ເຄມີ ແລະ ຊີວະພາບ ຂອງນໍ້າ ເພື່ອເປັນເກນສົມທຽບ ຄວາມເຂັ້ມຂຸ້ນຂອງນໍ້າທີ່ຈະປ່ອຍ ຈາກກິດຈະການຕ່າງໆ ຢູ່ໃນເກນມາດຕະຖານ ແລະ ເງື່ອນໄຂຂອງການປ່ອຍນໍ້າເປື້ອນ.

ກະຊວງ ຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນ ອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອກໍານົດມາດຕະຖານຄຸນນະພາບນໍ້າທໍາມະຊາດ ແລະ ມາດຕະຖານການປ່ອຍນໍ້າ ເປື້ອນ.

ມາດຕາ 32 (ປັບປຸງ). ການອະນຸຍາດປ່ອຍນໍ້າເປື້ອນ

ການປ່ອຍນ້ຳເປື້ອນລົງສູ່ແຫຼ່ງນ້ຳຕ່າງໆ ຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບເງື່ອນໄຂໃນໃບອະນຸຍາດ ຫຼື ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບ ການຍົກເວັ້ນການຂໍອະນຸຍາດປ່ອຍນ້ຳເປື້ອນ.

ມາດຕາ 33 (ໃໝ່). ການຍົກເວັ້ນການປ່ອຍນ້ຳເປື້ອນ

ການຂໍອະນຸຍາດການປ່ອຍນ້ຳເປື້ອນລົງສູ່ແຫຼ່ງນ້ຳ ຈາກບັນດາກິດຈະກຳແມ່ນອນໃດໜຶ່ງ ກໍຄືຈາກຄົວເຮືອນ ອາດຖືກຍົກເວັ້ນ ຖ້າຫາກການປ່ອຍນ້ຳເປື້ອນດັ່ງກ່າວຈະບໍ່ສ້າງຄວາມເສັຍຫາຍ ແກ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ລາຍລະອຽດກ່ຽວກັບການຍົກເວັ້ນແມ່ນລະບຸໄວ້ໃນລະບຽບການສະເພາະ ຊຶ່ງລະບຽບການ ດັ່ງກ່າວ ອາດນຳໃຊ້ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ຫຼື ພື້ນທີ່ໃດໜຶ່ງ ແລະ ກຳນົດເງື່ອນໄຂເພື່ອປ້ອງກັນ ມົນລະພິດທາງນ້ຳ ຈາກກິດຈະກຳ ແມ່ນອນໃດໜຶ່ງ.

ມາດຕາ 34 (ໃໝ່). ໃບອະນຸຍາດການປ່ອຍນ້ຳເປື້ອນ

ການປ່ອຍນ້ຳເປື້ອນທີ່ບໍ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຍົກເວັ້ນ ແມ່ນຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ.

ໃບອະນຸຍາດປ່ອຍນ້ຳເປື້ອນ ກຳນົດເງື່ອນໄຂທີ່ລະບຸຂັ້ນຕອນການບຳບັດທີ່ຈຳເປັນ, ມາດຕະຖານການປ່ອຍນ້ຳເປື້ອນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ມາດຕະຖານການປະເມີນຄຸນນະພາບນ້ຳເປື້ອນ.

ໃບອະນຸຍາດປ່ອຍນ້ຳເປື້ອນ ອອກໃຫ້ໂດຍ ຂະແໜງການ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ມີອາຍຸການນຳໃຊ້ ໜຶ່ງປີ ແລະ ສາມາດຕໍ່ໄດ້.

ໃນການພິຈາລະນາ ການຂໍໃບອະນຸຍາດປ່ອຍນ້ຳເປື້ອນ ຂະແໜງການກ່ຽວຂ້ອງ ຕ້ອງຮັບປະກັນວ່າ:

- ຖືກຕ້ອງຕາມມາດຕະຖານການປ່ອຍນ້ຳເປື້ອນ ແລະ ມາດຕະຖານຄຸນນະພາບນ້ຳທຳມະຊາດ
- ສິດການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ ຂອງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ຈະບໍ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບ.

ໃບອະນຸຍາດປ່ອຍນ້ຳເປື້ອນ ອາດຖືກໂຈະ ຫຼື ປ່ຽນແປງໃນກໍລະນີລະດັບ ແລະ ການໄຫຼຂອງນ້ຳ ທີ່ຮອງຮັບນ້ຳເປື້ອນມີປະລິມານຕ່ຳ ຫຼື ອາດຖືກປ່ຽນແປງເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງ ສາທາລະນະ.

ສຳລັບການປ່ອຍນ້ຳອອກຈາກເຂື່ອນໄຟຟ້າ ບໍ່ຖືວ່າເປັນການປ່ອຍນ້ຳເປື້ອນ.

ມາດຕາ 35 (ໃໝ່). ການຄວບຄຸມມົນລະພິດທາງນ້ຳ

ການຄວບຄຸມມົນລະພິດທາງນ້ຳ ແມ່ນ ການຄວບຄຸມມົນລະພິດທີ່ສິ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ ແມ່ນ້ຳ, ລຳເຊ, ຫ້ວຍ, ໜອງ, ບຶງ, ນ້ຳໃຕ້ດິນ ແລະ ອື່ນໆ ໂດຍຄວບຄຸມບໍ່ໃຫ້ເກີນມາດຕະຖານການປ່ອຍ ນ້ຳເປື້ອນ ແລະ ມາດຕະຖານຄວບຄຸມມົນລະພິດ ແຫ່ງຊາດ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ດຳເນີນກິດຈະການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ມີພັນທະໃນການຄວບຄຸມມົນລະພິດ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມມາດຕະຖານການປ່ອຍນ້ຳເປື້ອນ ແລະ ມາດຕະຖານຄວບຄຸມມົນລະພິດແຫ່ງຊາດ ດ້ວຍການສ້າງແຜນຖັງ ແລະ

ດຳເນີນການຄວບຄຸມມົນລະພິດ ທີ່ສົ່ງຜົນກະທົບຕໍ່ ແມ່ນ້ຳ, ລຳເຊ, ຫ້ວຍ, ໜອງ, ບຶງ, ນ້ຳໃຕ້ດິນ ແລະ ອື່ນໆ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງທີ່ໄດ້ສ້າງມົນລະພິດທາງນ້ຳ ຕ້ອງໄດ້ແກ້ໄຂຄວາມ ເສັຍຫາຍທີ່ຕົນໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນ. ໃນກໍລະນີຂາດການແກ້ໄຂຄັ້ງກ່າວ, ຂະແໜງການ ຊັບພະຍາກອນທຳມະ ຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຈະແກ້ໄຂຄວາມເສັຍຫາຍ, ສ່ວນຄ່າໃຊ້ຈ່າຍແມ່ນເປັນຄວາມ ຮັບຜິດ ຊອບຂອງຜູ້ກໍ່ມົນລະພິດ ນອກຈາກນີ້ ຜູ້ກໍ່ມົນລະພິດ ຍັງຈະຖືກປັບໄໝຕາມລະບຽບການ.

ໝວດທີ 3

ເຂດປົກປັກຮັກສາຊັບພະຍາກອນນ້ຳ

ມາດຕາ 36 (ໃໝ່). ເຂດປົກປັກຮັກສາຊັບພະຍາກອນນ້ຳ

ເຂດປົກປັກຮັກສາຊັບພະຍາກອນນ້ຳມີດັ່ງນີ້:

1. ເຂດປ້ອງກັນຊັບພະຍາກອນນ້ຳ;
2. ເຂດສະຫງວນບໍລິເວນແຄມນ້ຳ.

ມາດຕາ 37 (ໃໝ່). ເຂດປ້ອງກັນຊັບພະຍາກອນນ້ຳ

ເຂດປ້ອງກັນຊັບພະຍາກອນນ້ຳ ແມ່ນບໍລິເວນເຂດທີ່ປ້ອງກັນໄວ້ເພື່ອແນໃສ່ຕອບສະ ໜອງນ້ຳ ໃຫ້ປະຊາຊົນໃນຕົວເມືອງ ແລະ ຊົນນະບົດ ແລະ ການປົກປັກຮັກສາທີ່ດິນບໍລິເວນນ້ຳ.

ເຂດປ້ອງກັນຊັບພະຍາກອນນ້ຳ ຈະຕ້ອງກຳນົດເຂດແດນ, ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ປຸກສ້າງ, ທຳການຜະລິດກະສິກຳ, ອຸດສາຫະກຳ, ລ້ຽງສັດ, ຊຸດຄົ້ນຫີນ, ແຮ່ທາດ, ດິນ, ຊາຍ, ຖອກຂີ້ເຫຍື້ອ, ສິ່ງເສດເຫຼືອ, ນ້ຳເປື້ອນ, ທາດເປື້ອ, ວັດຖຸເຄມີ ແລະ ອື່ນໆທີ່ກໍ່ຄວາມ ເສັຍຫາຍ.

ໃນກໍລະນີທີ່ເຫັນວ່າມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ກັບການເສັຍຫາຍຢ່າງຮ້າຍແຮງ ທາງດ້ານປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບນ້ຳ ຫຼື ມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການແຜ່ຂະຫຍາຍເຊື້ອພະຍາດຕ່າງໆນັ້ນ ຂະແໜງການ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຈະກຳນົດເຂດ ຫຼື ເນື້ອທີ່ປ້ອງກັນເພີ່ມເຕີມ ຫຼື ນຳໃຊ້ມາດຕະການ ປ້ອງກັນອື່ນໆອີກ.

ມາດຕາ 38 (ໃໝ່). ເຂດສະຫງວນບໍລິເວນແຄມນ້ຳ

ເຂດສະຫງວນບໍລິເວນແຄມນ້ຳ ແມ່ນ ພື້ນທີ່ສະຫງວນໄວ້ ເພື່ອຮັກສາຕະຝັງ ແມ່ນ້ຳ, ລຳເຊ, ຫ້ວຍ, ໜອງ, ບຶງຂົງບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນກິດຈະກຳຕ່າງໆ ເວັ້ນເສັຍແຕ່ໄດ້ຮັບອະ ນຸຍາດ ຈາກຂະແໜງການ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ໃນກໍລະນີທີ່ຈຳເປັນ.

ມາດຕາ 39 (ປັບປຸງ). ການກຳນົດເຂດປົກປັກຮັກສາຊັບພະຍາກອນນ້ຳ

ກະຊວງ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເປັນຜູ້ກຳນົດ ພື້ນທີ່ຍຸດທະສາດ ເຂດປົກປັກຮັກສາຊັບພະຍາກອນນ້ຳ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ໂດຍການສຳຫຼວດ, ຄົ້ນຄວ້າ ກ່ຽວ ກັບ ຂະໜາດຄວາມກວ້າງ ແລະ ຄວາມແຄບ, ການປ້ອງກັນການເຊາະເຈື່ອນຂອງດິນ, ວາງລະບຽບ

ການ, ມາດຕະການ, ການອະນຸຍາດ ແລະ ເກືອດຫ້າມກິດຈະກຳ ທີ່ຈະດຳເນີນຢູ່ໃນເຂດດັ່ງກ່າວ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບ ຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ຂະແໜງການ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຂຶ້ນແຂວງ ແລະ ເມືອງ ສາມາດກຳນົດເຂດປົກປັກຮັກສາຊັບພະຍາກອນນ້ຳເພີ່ມເຕີມ ຈາກການກຳນົດຂອງ ກະຊວງ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເຊັ່ນ ຫ້າມການນຳໃຊ້ສານເຄມີ, ຢາຂ້າຫຍ້າ, ຢາປາບສັດຕູພືດ ແລະ ອື່ນໆ ໂດຍການປະສານງານກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ອຳນາດການປົກຄອງ ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ.

ພາກທີ IV

ການນຳໃຊ້ ແລະ ການປົກປັກຮັກສານ້ຳໃຕ້ດິນ

ມາດຕາ 40 (ໃໝ່). ການນຳໃຊ້ນ້ຳໃຕ້ດິນ

ການນຳໃຊ້ນ້ຳໃຕ້ດິນ ແມ່ນການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນນ້ຳປະເພດໜຶ່ງ ທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນ ໝວດທີ 1 ຂອງພາກນີ້.

ມາດຕາ 41 (ໃໝ່). ການຄຸ້ມຄອງນ້ຳໃຕ້ດິນໂດຍຊຸມຊົນ

ການຄຸ້ມຄອງນ້ຳໃຕ້ດິນໂດຍຊຸມຊົນ ແມ່ນການສ້າງຕັ້ງກຸ່ມຜູ້ນຳໃຊ້ນ້ຳໃຕ້ດິນໃນເຂດ ຊຸມຊົນ ເພື່ອຍົກສູງຄວາມເປັນເຈົ້າການຂອງຊຸມຊົນ ເພື່ອຮັບຜິດຊອບການຄຸ້ມຄອງ, ການບຳລຸງຮັກສາ, ການຕິດຕາມກວດກາ ບັນດາກິດຈະການທີ່ເປັນອັນລວມຂອງຊຸມຊົນ ເຊັ່ນ ນ້ຳບາດານລວມຂອງຊຸມຊົນ, ນ້ຳບາດານໂຮງຮຽນ ແລະ ອື່ນໆເພື່ອຮັບປະກັນການນຳໃຊ້ນ້ຳໃຕ້ດິນ ໃຫ້ມີຄວາມຍືນຍົງ ທາງດ້ານປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບນ້ຳ ພ້ອມທັງຄວາມຍືນຍົງ ໃນການນຳໃຊ້ ອຸປະກອນຮັບໃຊ້ໃນການສະໜອງນ້ຳໃຕ້ດິນ ຂອງບັນດາກິດຈະການລວມໃນຊຸມຊົນ.

ຜູ້ນຳໃຊ້ນ້ຳໃຕ້ດິນ ສາມາດສ້າງຕັ້ງ ກຸ່ມຜູ້ນຳໃຊ້ນ້ຳໃຕ້ດິນຂຶ້ນ ດ້ວຍຕົວເຂົາເຈົ້າເອງ ເພື່ອປະຕິບັດໜ້າທີ່ໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ປົກປັກຮັກສານ້ຳໃຕ້ດິນ ຖ້າຫາກກຸ່ມຜູ້ນຳໃຊ້ນ້ຳໃຕ້ດິນ ຕ້ອງການການຮັບຮອງຢ່າງເປັນທາງການ ໃຫ້ສະເໜີຕໍ່ຫ້ອງການ ຊັບພະຍາກອນ ທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເມືອງ ເພື່ອອະນຸມັດ.

ມາດຕາ 42 (ໃໝ່) ການຂຸດເຈາະນ້ຳໃຕ້ດິນ

ການຂຸດເຈາະນ້ຳໃຕ້ດິນ ແມ່ນການຂຸດເຈາະ ເອົານ້ຳຈາກຊັ້ນນ້ຳທີ່ຢູ່ໃຕ້ດິນ ອາດມີ ຄວາມ ເລິກ, ປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບນ້ຳ ທີ່ແຕກຕ່າງກັນໃນແຕ່ລະພື້ນທີ່ ເພື່ອນຳເອົານ້ຳໄປໃຊ້ ໃນເບົ້າ ໝາຍຕ່າງໆ ເຊັ່ນ ອຸປະໂພກ ບໍລິໂພກ, ກະສິກຳ, ອຸດສາຫະກຳ ແລະ ອື່ນໆ.

ໃນເຂດພື້ນທີ່ ທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ ຕໍ່ ການນຳໃຊ້ນ້ຳໃຕ້ດິນ ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຂຸດເຈາະ ບໍ່ວ່າໃນກໍລະນີໃດກໍຕາມ.

ຜູ້ປະກອບການ ຕ້ອງມີໃບອະນຸຍາດດຳເນີນກິດຈະການຂຸດເຈາະນ້ຳໃຕ້ດິນ ຢ່າງຄົບຖ້ວນ.

ການສຳຫຼວດ ແລະ ການຂຸດເຈາະທຸກຂະໜາດ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຈາກຂະແໜງ
ການ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ໃບອະນຸຍາດຂຸດເຈາະ ມີເນື້ອໃນຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ຂອບເຂດພື້ນທີ່ທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຂຸດເຈາະ;
2. ຈຳນວນ ແລະ ຄວາມເລິກ ຂອງບ່ອນທີ່ຈະຂຸດເຈາະ;
3. ອຸປະກອນແລະເຄື່ອງມືທີ່ຈະໃຊ້ໃນການຂຸດເຈາະ;
4. ມາດຕະການໃນການປົກປັກຮັກສາ ຄຸນນະພາບນ້ຳ ແລະ ການຖິ້ມຄືນ ບ່ອນຂຸດເຈາະ
ທີ່ບໍ່ໄດ້ນຳໃຊ້;

ຜູ້ປະກອບການຂຸດເຈາະ ຕ້ອງສະໜອງຂໍ້ມູນ ກ່ຽວກັບຄຸນນະພາບນ້ຳ, ຄຸນລັກສະນະ
ທາງດ້ານອຸທິກວິທະຍາ ແລະ ທໍລະນີວິທະຍາໃຫ້ຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດແລະສິ່ງ
ແວດລ້ອມ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການສະເພາະ.

ມາດຕາ 43 (ໃໝ່) ການປົກປັກຮັກສານ້ຳໃຕ້ດິນ

ການປົກປັກຮັກສານ້ຳໃຕ້ດິນ ມີເງື່ອນໄຂດັ່ງນີ້:

1. ສ້າງຕັ້ງລະບົບຕິດຕາມກວດກາ ເຂດພື້ນທີ່ນຳໃຊ້ນ້ຳໃຕ້ດິນ ທີ່ມີປະລິມານຫຼາຍ ຫຼື
ເຂດພື້ນທີ່ ທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ ຕໍ່ ຄຸນນະພາບນ້ຳໃຕ້ດິນ;
2. ກຳນົດເຂດພື້ນທີ່ ທີ່ມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ການປ່ຽນແປງທາງດ້ານປະລິມານ ແລະ
ຄຸນນະພາບນ້ຳໃຕ້ດິນ;
3. ກຳນົດເຂດພື້ນທີ່ ທີ່ມີຜົນກະທົບຮ້າຍແຮງ ຕໍ່ປະລິມານ ແລະ ຄຸນນະພາບນ້ຳໃຕ້ດິນ;
4. ກຳນົດມາດຕະການປ້ອງກັນ, ແກ້ໄຂແລະ ຫຼຸດຜ່ອນ ຜົນກະທົບຕໍ່ນ້ຳໃຕ້ດິນ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ມີສ່ວນຮ່ວມໃນການປົກປັກຮັກສານ້ຳໃຕ້ດິນ.
ຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເປັນຜູ້ອອກລະບຽບການ ກ່ຽວກັບ
ການປົກປັກຮັກສາ, ການຂຸດເຈາະ, ການສ້າງຕັ້ງກຸ່ມຜູ້ນຳໃຊ້ນ້ຳໃຕ້ດິນໂດຍປະສານສົມທົບກັບ
ຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ພາກທີ V

ທີ່ດິນບໍລິເວນນ້ຳ

ມາດຕາ 44 (ໃໝ່). ທີ່ດິນບໍລິເວນນ້ຳ

ທີ່ດິນບໍລິເວນນ້ຳ ແມ່ນ ບຶງ, ໜອງ ແລະ ພື້ນທີ່ຊຸ່ມ ຢູ່ຂອບເຂດອ້ອມແອ້ມແຫຼ່ງນ້ຳ ແລະ
ບ່ອນຊຶ່ງມີ:

1. ລັກສະນະຖາວອນ ຫຼື ຊົ່ວຄາວ;
2. ນ້ຳຂັງ ຫຼື ໄຫຼຜ່ານ;
3. ພືດປົກ ຫລື ພືດນ້ຳ ເກີດຂຶ້ນໃນນ້ຳ ຫຼື ແຄມນ້ຳ.

ມາດຕາ 45 (ໃໝ່). ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນບໍລິເວນນ້ຳແບບຍືນຍົງ

ການນຳໃຊ້ທີ່ດິນບໍລິເວນນ້ຳແບບຍືນຍົງ ກວມເອົາການຄຸ້ມຄອງ, ການພັດທະນາ, ການປົກປັກ ຮັກສາ ແລະ ການບູລະນະພື້ນຟູທີ່ດິນບໍລິເວນນ້ຳ ພ້ອມທັງ ຊຸກຍູ້ສິ່ງເສີມໃຫ້ຊຸມຊົນເປັນເຈົ້າການ ເຂົ້າຮ່ວມການຄຸ້ມຄອງ ທີ່ດິນບໍລິເວນນ້ຳ ແນໃສ່ຮັບປະກັນຄວາມຍືນຍົງ ເພື່ອຕອບສະໜອງ ຄວາມຕ້ອງການຂັ້ນພື້ນຖານ ໃນການດຳລົງຊີວິດຂອງມະນຸດ ແລະ ຄວາມສົມດູນຂອງລະບົບນິເວດ.

ມາດຕາ 46 (ໃໝ່) ການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນບໍລິເວນນ້ຳ

ກະຊວງ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເປັນຜູ້ສຳນຽວ, ເກັບກຳຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບ ທີ່ດິນບໍລິເວນນ້ຳໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ເພື່ອ

- ກຳນົດທີ່ດິນບໍລິເວນນ້ຳ ທີ່ມີຄວາມສຳຄັນລະດັບ ເມືອງ, ແຂວງ, ຊາດ ແລະ ສາກົນ ຊຶ່ງມີຄວາມຈຳເປັນ ຕ້ອງມີວິທີການສະເພາະໃນການປົກປັກຮັກສາ;
- ຕິດຕາມ ສະພາບຂອງທີ່ດິນບໍລິເວນນ້ຳ;
- ບູກຈິດສຳນຶກ ກ່ຽວກັບຄວາມສຳຄັນຂອງທີ່ດິນບໍລິເວນນ້ຳ;
- ວາງແຜນການພື້ນຟູທີ່ດິນບໍລິເວນນ້ຳ.

ມາດຕາ 47 (ໃໝ່). ການຄຸ້ມຄອງທີ່ດິນບໍລິເວນນ້ຳໂດຍຊຸມຊົນ

ຊຸມຊົນ ເປັນຜູ້ຄຸ້ມຄອງ, ນຳໃຊ້ທີ່ດິນບໍລິເວນນ້ຳ ແລະ ມີພັນທະປົກປັກຮັກສາທີ່ດິນບໍລິເວນນ້ຳ ລວມທັງສິ່ງແວດລ້ອມ ໃຫ້ມີຄວາມຍືນຍົງ ຕາມລະບຽບການ ເພື່ອປ້ອງກັນລະບົບນິເວດ, ໄພນ້ຳຖ້ວມ ແລະ ໄພແຫ້ງແລ້ງ.

ຜູ້ນຳໃຊ້ທີ່ດິນບໍລິເວນນ້ຳ ສາມາດສ້າງຕັ້ງ ກຸ່ມຜູ້ນຳໃຊ້ທີ່ດິນບໍລິເວນນ້ຳ ຂຶ້ນ ດ້ວຍເຂົາເຈົ້າເອງ ເພື່ອປະຕິບັດໜ້າທີ່ໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ປົກປັກຮັກສາ ທີ່ດິນບໍລິເວນນ້ຳ ຖ້າຫາກກຸ່ມຜູ້ນຳໃຊ້ ທີ່ດິນບໍລິເວນນ້ຳ ຕ້ອງການການຮັບຮອງຢ່າງເປັນທາງການ ໃຫ້ສະເໜີຕໍ່ຫ້ອງການ ຊັບພະຍາກອນ ທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເມືອງ ເພື່ອອະນຸມັດ.

ມາດຕາ 48 (ໃໝ່) ການພັດທະນາທີ່ດິນບໍລິເວນນ້ຳ

ການພັດທະນາທີ່ດິນບໍລິເວນນ້ຳ ແມ່ນການດຳເນີນບັນດາກິດຈະກຳໃນພື້ນທີ່ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ແຕ່ບໍ່ໃຫ້ສ້າງຜົນກະທົບທາງລົບຕໍ່ກັບພາລະບົດບາດອັນຄວາມສຳຄັນຂອງທີ່ດິນບໍລິເວນນ້ຳ ໃນການຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນນ້ຳ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ກຳລັງດຳເນີນກິດຈະກຳພັດທະນາໃນທີ່ດິນບໍລິເວນນ້ຳ ມີພັນທະສະໜອງຂໍ້ມູນ, ປະກອບສ່ວນງົບປະມານ ແລະ ແຮງງານ ເພື່ອປົກປັກຮັກສາທີ່ດິນບໍລິເວນນ້ຳ.

ມາດຕາ 49 (ໃໝ່). ການປົກປັກຮັກສາທີ່ດິນບໍລິເວນນ້ຳ

ການປົກປັກຮັກສາທີ່ດິນບໍລິເວນນ້ຳ ແມ່ນການນຳໃຊ້ວິທີການ ແລະ ມາດຕະການ ເພື່ອປ້ອງກັນລະບົບນິເວດທີ່ດິນບໍລິເວນນ້ຳ ພ້ອມທັງເປັນການສົ່ງເສີມການນຳໃຊ້ທີ່ດິນບໍລິເວນນ້ຳ ຢ່າງເໝາະສົມ.

ປະສານສົມທົບກັບ ຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບທີ່ດິນບໍລິເວນນ້ຳ ທີ່ມີຄວາມສຳຄັນຂອງລະດັບ ເມືອງ, ແຂວງ, ຊາດ ແລະ ສາກົນ ທີ່ຕ້ອງກຳນົດເປັນເຂດປົກປັກ ຮັກສາຊັບພະຍາກອນນ້ຳ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ..... ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ຂະແໜງການ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຄົ້ນຄວ້າ ວາງລະບຽບ ການ ໃນການປົກປັກຮັກສາ ທີ່ດິນປະເພດດັ່ງກ່າວ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 50 (ໃໝ່). ການບູລະນະພື້ນຟູທີ່ດິນບໍລິເວນນ້ຳ

ການບູລະນະພື້ນຟູທີ່ດິນບໍລິເວນນ້ຳ ແມ່ນ ການເຮັດໃຫ້ ທີ່ດິນບໍລິເວນນ້ຳທີ່ຖືກທຳລາຍ ຫຼື ເສື່ອມໂຊມແລ້ວນັ້ນ ມີການພື້ນຕົວ ແລະ ໄດ້ຮັບການປົວແປງ ໃຫ້ຢູ່ໃນສະພາບທີ່ດີ ແລະ ລະບົບນິເວດ ມີຄວາມສົມດູນ.

ກະຊວງ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຕ້ອງໄດ້ພິຈາລະນາເຖິງຄວາມເສັຍຫາຍ ແລະ ການເສື່ອມໂຊມຂອງທີ່ດິນບໍລິເວນນ້ຳ ທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງພື້ນຟູ. ໃນຂະນະດຽວກັນຕ້ອງກະກຽມ ງົບປະມານ ເພື່ອນຳໃຊ້ໃນໜ້າວຽກດັ່ງກ່າວ ເພື່ອຮັບປະກັນການປົກປັກຮັກສາລະບົບນິເວດ ການປ້ອງກັນນ້ຳຖ້ວມ, ແຫ້ງແລ້ງ ແລະ ຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການຂັ້ນພື້ນຖານໃນການດຳລົງ ຊີວິດປະຈຳວັນ ຂອງປະຊາຊົນ.

ຂະແໜງການ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຂອງ ແຂວງ ແລະ ເມືອງ ສາມາດເກັບກຳ ຂໍ້ມູນ, ປະເມີນສະພາບຄວາມເຊື່ອມໂຊມ ເພີ່ມເຕີມ ແລ້ວລາຍງານໃຫ້ ກະຊວງ ເພື່ອມີຄຳເຫັນ ແລະ ບູລະນະພື້ນຟູ ທີ່ດິນບໍລິເວນນ້ຳ ໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ.

ພາກທີ VI ອ່າງເກັບນ້ຳ

ມາດຕາ 51 (ໃໝ່). ການຄຸ້ມຄອງອ່າງເກັບນ້ຳ

ກະຊວງ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເປັນຜູ້ກຳນົດ ລະບຽບການຄຸ້ມຄອງອ່າງເກັບນ້ຳໂດຍປະສານສົມທົບກັບ ຂະແໜງການອື່ນຢູ່ສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຊຶ່ງມີເນື້ອໃນຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ຂະໜາດອ່າງເກັບນ້ຳ ເຊັ່ນ ຂະໜາດນ້ອຍ, ຂະໜາດກາງ ແລະ ຂະໜາດໃຫຍ່;
2. ວິທີການ ແລະ ມາດຕະການໃນການບໍລິຫານ ຄຸ້ມຄອງອ່າງເກັບນ້ຳ ແຕ່ລະຂະໜາດ;

3. ແຜນການ ແກ້ໄຂກໍລະນີສຸກເສີນ ທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນກັບ ອ່າງເກັບນໍ້າແຕ່ລະໜາດ ລວມທັງຈຸດທີ່ຕັ້ງຂອງອ່າງເກັບນໍ້າທີ່ມີຄວາມສ່ຽງຕໍ່ຊີວິດ ແລະ ຊັບສິນຂອງປະຊາຊົນແລະສິ່ງແວດລ້ອມ;

4. ຜູ້ປະກອບການ ຕ້ອງໄດ້ລົງທະບຽນອ່າງເກັບນໍ້າພ້ອມກັບສະໜອງຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບລາຍລະອຽດຂອງອ່າງ ແລະ ການກໍ່ສ້າງອ່າງ.

ມາດຕາ 52 (ໃໝ່). ການຄຸ້ມຄອງຄວາມປອດໄພຂອງອ່າງເກັບນໍ້າ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ດໍາເນີນການພັດທະນາອ່າງເກັບນໍ້າ ຕ້ອງມີ ແຜນການແກ້ໄຂກໍລະນີສຸກເສີນເພື່ອຮັບປະກັນການບໍລິຫານຄຸ້ມຄອງອ່າງເກັບນໍ້າ ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ.

ມາດຕາ 53 (ໃໝ່). ການປະສານງານ ລະຫວ່າງອ່າງເກັບນໍ້າຕ່າງໆໃນສາຍນໍ້າດຽວກັນ ກ່ຽວກັບການນໍາໃຊ້ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ກໍາລັງ ຫຼື ຈະດໍາເນີນກິດຈະການ ການນໍາໃຊ້ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ໃນອ່າງເກັບນໍ້າ ໃນແມ່ນໍ້າດຽວກັນ ຕ້ອງຮ່ວມກັນສ້າງກົນໄກການປະສານງານໃນການນໍາໃຊ້, ການເກັບກັກ ແລະ ການປ່ອຍນໍ້າ ເພື່ອ ຄວາມເປັນ ເອກະພາບ ໃນການນໍາໃຊ້ນໍ້າ ລະຫວ່າງ ຜູ້ນໍາໃຊ້ນໍ້າ ແລະ ຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການໃນການພັດທະນາທາງດ້ານ ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ, ຄວາມຍືນຍົງຂອງ ລະບົບນິເວດ ແລະ ຄວາມປອດໄພ ໃນແມ່ນໍ້າດັ່ງກ່າວ. ກະຊວງ ຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເປັນຜູ້ຮັບຮອງເອົາກົນໄກການປະສານງານດັ່ງກ່າວ ໂດຍການປະສານສົມທົບກັບ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ພາກທີ VII

ຊັບພະຍາກອນນໍ້າຂ້າມແດນ

ມາດຕາ 54 (ໃໝ່). ການຮ່ວມມືໃນການຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນນໍ້າຂ້າມແດນພາຍໃນປະເທດ

ການຮ່ວມມືໃນການຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນນໍ້າຂ້າມແດນພາຍໃນປະເທດ ແມ່ນ ການປະສານງານ, ການຕິດຕໍ່ພົວພັນ, ການປະສານສົມທົບ ແລະ ການຮ່ວມມື ລະຫວ່າງ ອົງການປົກຄອງ ແຂວງ, ນະຄອນ, ເມືອງ, ເທດສະບານ ແລະ ບ້ານ ທີ່ມີແມ່ນໍ້າໄຫຼຜ່ານ ແລະ ມີຊາຍແດນຕິດຈອດກັນ ເພື່ອສໍາຫຼວດ, ຂຸດຄົ້ນ, ນໍາໃຊ້, ປົກປັກຮັກສາ, ບູລະນະພື້ນຟູ, ພັດທະນາ, ຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ ກວດກາ ແລະ ໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດສູງສຸດ ຮ່ວມກັນ.

ມາດຕາ 55 (ໃໝ່). ກົນໄກຮ່ວມມືສາກົນ

ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທໍາມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເປັນຜູ້ຄົ້ນຄວ້າ ກົນໄກການຮ່ວມມືສາກົນ ກ່ຽວກັບຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ແລ້ວນໍາສະເໜີລັດຖະບານພິຈາລະນາ ອອກນິຕິກຳເພື່ອຄຸ້ມຄອງ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ພາກທີ VIII

ການຄວບຄຸມຄວາມສ່ຽງ ຈາກໄພນໍ້າຖ້ວມ, ໄພແຫ້ງແລ້ງ
ແລະ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ

ມາດຕາ 56 (ບັບປຸງ). ແຜນຄຸ້ມຄອງ ແລະ ປະເມີນຄວາມສ່ຽງໄພນໍ້າຖ້ວມ

ກະຊວງ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບ
ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອສ້າງແຜນຄຸ້ມຄອງ ແລະ ປະເມີນຄວາມສ່ຽງໄພນໍ້າຖ້ວມ ແລ້ວ
ນຳສະເໜີລັດຖະບານພິຈາລະນາຮັບຮອງ.

ແຜນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ປະເມີນຄວາມສ່ຽງໄພນໍ້າຖ້ວມ ມີເນື້ອໃນຕົ້ນຕໍ
ດັ່ງນີ້:

1. ການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຄຸ້ມຄອງໄພນໍ້າຖ້ວມ;
2. ການປະເມີນຄວາມສ່ຽງພື້ນທີ່ໄພນໍ້າຖ້ວມ;
3. ມາດຕະການເພື່ອຄຸ້ມຄອງຄວາມສ່ຽງໄພນໍ້າຖ້ວມ;
4. ງົບປະມານທີ່ຈະໃຊ້ເຂົ້າໃນການປ້ອງກັນ ແລະ ຫຼຸດຜ່ອນຄວາມສ່ຽງໄພນໍ້າຖ້ວມ;
5. ກົນໄກການແລກປ່ຽນຂໍ້ມູນຂ່າວສານໃນລະດັບຊາດແລະ ພາກພື້ນ ລວມທັງ

ການປະກອບຄຳຄິດເຫັນຂອງສັງຄົມ.

ແຜນຄຸ້ມຄອງ ແລະ ປະເມີນຄວາມສ່ຽງໄພນໍ້າຖ້ວມ ຕ້ອງໄດ້ດັດແກ້ ແລະ ບັບປຸງ
ໃນກໍລະນີ ທີ່ມີຄວາມຈຳເປັນ.

ມາດຕາ 57 (ໃໝ່). ການຄວບຄຸມຄວາມສ່ຽງໄພນໍ້າຖ້ວມ

ໃນການຄວບຄຸມຄວາມສ່ຽງໄພນໍ້າຖ້ວມ

ຕ້ອງມີການກະກຽມແຜນຄວບຄຸມຄວາມສ່ຽງໄພນໍ້າຖ້ວມ ຂອງ ອ່າງຮັບນໍ້າ ແລະ
ອ່າງເກັບນໍ້າ ແຕ່ລະອ່າງ ໂດຍມີເນື້ອໃນຕົ້ນຕໍດັ່ງນີ້:

1. ເຂດທີ່ມີຄວາມສ່ຽງ ຕໍ່ ໄພນໍ້າຖ້ວມ;
2. ງົບປະມານ ຮັບໃຊ້ການຄວບຄຸມຄວາມສ່ຽງໄພນໍ້າຖ້ວມ;
3. ກົນໄກການແຈ້ງເຕືອນລ່ວງໜ້າ ແລະ ມາດຕະການເພື່ອແກ້ໄຂກໍລະນີສຸກເສີນ.

ການກໍ່ສ້າງໃໝ່ ກ່ຽວກັບສິ່ງປ້ອງກັນໄພນໍ້າຖ້ວມ ຕ້ອງດຳເນີນຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນແຜນ
ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ປະເມີນຄວາມສ່ຽງໄພນໍ້າຖ້ວມແລະ ແຜນການຄວບຄຸມຄວາມສ່ຽງໄພນໍ້າຖ້ວມ
ໃນອ່າງຮັບນໍ້າ ແລະ ອ່າງເກັບນໍ້າແຕ່ລະອ່າງ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ອຳນາດການປົກຄອງທຸກຂັ້ນ ຕ້ອງເປັນເຈົ້າການໃນການນຳພາ ແລະ
ນຳໃຊ້ມາດຕະການຕ່າງໆ ທີ່ມີປະສິດທິຜົນ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນອື່ນ
ເພື່ອຕ້ານໄພນໍ້າຖ້ວມ.

ເພື່ອກັນ ແລະ ຕ້ານໄພນໍ້າຖ້ວມ ອຳນາດການປົກຄອງທຸກຂັ້ນ ມີສິດລະດົມວັດຖຸອຸປະກອນ, ແຮງງານ ແລະ ນໍ້າໃຊ້ງົບປະມານ ຂອງລັດ, ຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງເຂົ້າໃນການກັນ ແລະ ຕ້ານໄພນໍ້າຖ້ວມ. ເມື່ອວຽກງານສິ້ນສຸດແລ້ວ, ໃນກໍລະນີຢືມວັດຖຸອຸປະກອນຕ້ອງສົ່ງຄືນໃຫ້ເຈົ້າຂອງ ແລະ ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍ ຂອງວັດຖຸອຸປະກອນດັ່ງກ່າວ ຕາມຄວາມເໝາະສົມ.

ຂະແໜງການ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເປັນ ຜູ້ແຈ້ງເຕືອນໄພນໍ້າຖ້ວມ ໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 58 (ໃໝ່) ການແກ້ໄຂໄພນໍ້າຖ້ວມສຸກເສີນ

ໃນການແກ້ໄຂໄພນໍ້າຖ້ວມສຸກເສີນ ກະຊວງ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເປັນເສນາທິການໃຫ້ແກ່ລັດຖະບານ ໃນການກຳນົດຂັ້ນຕອນການວາງແຜນ, ການປະສານງານ ແລະ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດມາດຕະການແກ້ໄຂໄພພິບັດ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນຕ່າງໆຢູ່ສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ພ້ອມກັນນັ້ນກໍແລກປ່ຽນ ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ກັບປະເທດເພື່ອນບ້ານ ກ່ຽວກັບຄວາມສ່ຽງໄພນໍ້າຖ້ວມ ແລະ ມາດຕະການແກ້ໄຂ ໃຫ້ ທັນກັບສະພາບການ.

ໃນກໍລະນີທີ່ມີໄພນໍ້າຖ້ວມສຸກເສີນ ອຳນາດການປົກຄອງໃນບ່ອນນັ້ນ ຕ້ອງເປັນເຈົ້າການ ໃນການແກ້ໄຂ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນອື່ນໆ.

ລັດຖະບານຕ້ອງຈັດສັນງົບປະມານໃຫ້ພຽງພໍເພື່ອແກ້ໄຂໄພນໍ້າຖ້ວມສຸກເສີນ.

ເຈົ້າຂອງທີ່ດິນ ຕ້ອງອະນຸຍາດໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ຜ່ານ ແລະ ນໍ້າໃຊ້ທີ່ດິນຂອງຕົນເອງເພື່ອເກັບ ມ້ຽນ ອຸປະກອນ ແລະ ເຄື່ອງມືຕ່າງໆ ໃນການແກ້ໄຂໄພນໍ້າຖ້ວມ ລວມທັງການນໍ້າໃຊ້ທີ່ດິນດັ່ງກ່າວ ເປັນທີ່ພັກຊົ່ວຄາວສຳລັບຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກໄພນໍ້າຖ້ວມ.

ມາດຕາ 59 (ໃໝ່). ແຜນຄວບຄຸມໄພແຫ້ງແລ້ງ

ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຕ້ອງກະກຽມ ແຜນຄວບຄຸມໄພແຫ້ງແລ້ງ ຊຶ່ງມີເນື້ອໃນດັ່ງນີ້:

1. ກຳນົດຕົວຊີ້ວັດທີ່ບົ່ງບອກເຖິງສາເຫດ ທີ່ພາໃຫ້ເກີດໄພແຫ້ງແລ້ງ ແລະ ກຳນົດ ເຂດພື້ນທີ່ໄພແຫ້ງແລ້ງ;
2. ການຈັດຕັ້ງທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຄຸ້ມຄອງໄພແຫ້ງແລ້ງ;
3. ສ້າງຕັ້ງລະບົບການຕິດຕາມກວດກາໄພແຫ້ງແລ້ງ;
4. ກຳນົດມາດຕະການຄຸ້ມຄອງໄພແຫ້ງແລ້ງລວມທັງມາດຕະການສະໜອງນໍ້າ;
5. ກຳນົດເຂດສະຫງວນແຫຼ່ງນໍ້າເພື່ອສະໜອງນໍ້າໃຫ້ ການອຸປະໂພກ ບໍລິໂພກ ໃນກໍລະນີສຸກເສີນ;
6. ງົບປະມານ ຮັບໃຊ້ ການຄວບຄຸມໄພແຫ້ງແລ້ງ;
7. ມາດຕະການອື່ນ ເພື່ອຮັບປະກັນບຸລິມະສິດຕອບສະໜອງຄວາມຕ້ອງການ ນໍ້າໃຊ້ນໍ້າ ຂັ້ນພື້ນຖານໃນການດຳລົງຊີວິດຂອງມະນຸດ.

ມາດຕາ 60 (ໃໝ່). ການປະກາດໄພແຫ້ງແລ້ງ

ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ສະເໜີ ຕໍ່ ລັດຖະບານ ເພື່ອ ປະກາດໄພແຫ້ງແລ້ງ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ຫຼື ເຂດພື້ນທີ່ໃດໜຶ່ງ ໂດຍອີງຕາມການປະເມີນ ຂໍ້ມູນສະພາບໄພແຫ້ງແລ້ງ ຂອງ ກຊສ ແລະ ບົດລາຍງານ ການຕິດຕາມສະພາບໄພແຫ້ງແລ້ງ ຈາກຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຂອງແຂວງ ແລະ ເມືອງ

ການປະກາດໄພແຫ້ງແລ້ງ ຕ້ອງມີເນື້ອໃນດັ່ງນີ້:

1. ຈຳກັດການອະນຸຍາດນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນນຳໃນບາງກິດຈະການ;
2. ໂຈະການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນນຳ ສຳລັບກິດຈະການ ທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດນຳໃຊ້ ຊັບພະຍາກອນນຳ;
3. ຈັດລຽງບຸລິມະສິດ ກ່ຽວກັບການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນນຳຄືນໃໝ່;
4. ນຳໃຊ້ນ້ຳສຳຮອງ;
5. ນຳໃຊ້ມາດຕະການອື່ນທີ່ຈຳເປັນເພື່ອແກ້ໄຂໄພແຫ້ງແລ້ງ.

ມາດຕາ 61 (ໃໝ່). ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ

ກະຊວງ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຕ້ອງສົ່ງເສີມ, ສ້າງ ແລະ ຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດແຜນຄວບຄຸມຄວາມສ່ຽງ, ການຫຼຸດຜ່ອນຜົນກະທົບ ແລະ ການປັບຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນ ແປງດິນຟ້າອາກາດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຊັບພະຍາກອນນຳ ໂດຍຜ່ານການຮ່ວມມືກັບພາກສ່ວນທີ່ ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບຍຸດທະສາດການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດແຫ່ງຊາດ ແລະ ກຳນົດມາດຕະການອື່ນທີ່ຈຳເປັນສຳລັບການຄຸ້ມຄອງສາເຫດ ແລະ ຜົນກະທົບທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບ ຊັບພະຍາກອນນຳ ແລະ ການປັບຕົວເຂົ້າກັບການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ.

ພາກທີ IX

ຄ່າບໍລິການ ແລະ ຄ່າທຳນຽມການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນນຳ ແລະ ການປ່ອຍນຳເປື້ອນ

ມາດຕາ 62 (ໃໝ່) ຄ່າບໍລິການ

ການຂໍໃບອະນຸຍາດນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນນຳ ແລະ ປ່ອຍນຳເປື້ອນທຸກປະເພດ ທີ່ກຳນົດ ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຕ້ອງຈ່າຍຄ່າບໍລິການ ເຖິງວ່າການຂໍອະນຸຍາດດັ່ງກ່າວຈະສຳເລັດ ຫຼືບໍ່ກໍຕາມ.

ການກຳນົດ ອັດຕາຄ່າບໍລິການ ແມ່ນອີງຕາມຄ່າສິ້ນເປື້ອງທາງບໍລິຫານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກັບຂັ້ນຕອນການອອກໃບອະນຸຍາດ ຊຶ່ງແມ່ນ ກະຊວງ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດ ລ້ອມ ເປັນຜູ້ກຳນົດ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 63 (ໃໝ່). ຄ່າທຳນຽມ ແລະ ຄ່າບໍລິການ ນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນນຳແລະ ປ່ອຍນຳເບື້ອນ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນນຳ ແລະ ປ່ອຍນຳເບື້ອນ ຕ້ອງໄດ້ຈ່າຍຕາມລະບຽບການ.

ອັດຕາຄ່ານຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນນຳ ສຳລັບທຸກກິດຈະກຳ ໃຫ້ອີງຕາມປະລິມານການນຳໃຊ້ນຳ ເພື່ອສົ່ງເສີມການນຳໃຊ້ນຳ ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ, ເວັ້ນເສຍແຕ່ການນຳໃຊ້ນຳ ເພື່ອຜະລິດພະລັງງານໄຟຟ້າ ໃຫ້ອີງຕາມລາຍໄດ້ຂອງການຂາຍໄຟຟ້າ.

ອັດຕາຄ່າປ່ອຍນຳເບື້ອນ ຕ້ອງອີງໃສ່ບໍລິມາດຂອງນຳເບື້ອນທີ່ຈະປ່ອຍ ແລະ ຄວາມເຂັ້ມຂຸ້ນຂອງສານພິດທີ່ເຈືອປົນຢູ່ໃນນຳ.

ກະຊວງ ການເງິນ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບ ກະຊວງ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເປັນຜູ້ທົບທວນ ອັດຕາຄ່ານຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນນຳ ແລະ ປ່ອຍນຳເບື້ອນ ແລ້ວນຳສະເໜີຕໍ່ ຂັ້ນເທິງພິຈາລະນາຮັບຮອງ.

**ພາກທີ X
ຂໍ້ ທ້າມ**

ມາດຕາ 64 (ປັບປຸງ). ຂໍ້ ທ້າມ ທົ່ວໄປ

ທ້າມບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ມີພຶດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ຊຸດຄົ້ນ, ນຳໃຊ້ ແລະ ພັດທະນາ ຊັບພະຍາກອນນຳ ໜ້າດິນ ແລະ ໃຕ້ດິນໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ແລະ ທຳການຊຸດເຈາະ ນຳໃຕ້ດິນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
2. ນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນນຳໜ້າດິນ ແລະ ນຳໃຕ້ດິນເກີນຂອບເຂດສິດທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
3. ປ່ອຍສານເຄມີທີ່ເປັນພິດ, ຖິ້ມລະເບີດ, ຍິງລູກກະສູນປືນ, ຂີ້ເຫຍື້ອ ແລະ ສິ່ງເສດເຫຼືອ ລົງສູ່ແຫຼ່ງນຳ ແລະ ທີ່ດິນບໍລິເວນນຳ;
4. ປ່ອຍນຳເບື້ອນ ໂດຍທາງກົງ ແລະ ທາງອ້ອມ, ສິ່ງເສດເຫຼືອ ຫຼື ສານພິດອື່ນໆ ລົງສູ່ຊັບພະຍາກອນນຳ ເກີນມາດຕະຖານທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ກົດໝາຍ ສະບັບນີ້ ຫຼື ການຖິ້ມສິ່ງເສດເຫຼືອໃສ່ສະຖານທີ່ໃດໜຶ່ງ ຊຶ່ງອາດກໍໃຫ້ເກີດ ມົນລະພິດທາງນຳ;
5. ກໍ່ສ້າງ, ປຸກສ້າງ ແລະ ດຳເນີນກິດຈະການອື່ນ ຢູ່ເຂດທີ່ດິນບໍລິເວນນຳ, ເຂດຕະຝັງແມ່ນຳ ຫຼື ເຂດສະຫງວນຕະຝັງແມ່ນຳ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
6. ລະເມີດ ເງື່ອນໄຂຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນໃບອະນຸຍາດ ໃຫ້ນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນນຳ ຫຼື ເງື່ອນໄຂການນຳໃຊ້ນຳ ສຳລັບກິດຈະກຳໃດໜຶ່ງ ໃນໄລຍະທີ່ເກີດໄພແຫ້ງແລ້ງ;
7. ຕັດໄມ້ ຫຼື ຊຸດຄົ້ນໄມ້, ຖາງປ່າ, ຈູດປ່າ, ດຳເນີນທຸລະກິດ ແລະ ຮູບການຕ່າງໆ ທີ່ເປັນການທຳລາຍ ເຂດປ້ອງກັນຊັບພະຍາກອນນຳ, ເຂດສະຫງວນຕະຝັງ ແລະ ເຂດອື່ນໆ ທີ່ມີຄວາມສຳຄັນຕໍ່ການປົກປັກຮັກສາຊັບພະຍາກອນນຳ.

ມາດຕາ 65 (ໃໝ່). ຂໍ້ ຫ້າມສຳລັບຜູ້ປະກອບການ

ຫ້າມຜູ້ປະກອບການ ມີພິດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ດຳເນີນທຸລະກິດ ທີ່ສ້າງຜົນກະທົບທາງລົບເກີນມາດຕະຖານ ຕໍ່ຊັບພະຍາກອນນຳ;
2. ນາບຊູ່, ກົດໜ່ວງ, ຖ່ວງດຶງ ຫຼື ຂັດຂວາງ ການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບ ກ່ຽວກັບຊັບພະຍາກອນນຳ;
3. ໃຫ້ສິນບິນແກ່ພະນັກງານ ຫຼື ເຈົ້າໜ້າທີ່, ລາຍງານເທັດ, ປອມແປງເອກະສານ ຫຼື ຕາປະທັບ;
4. ຫຼົບຫຼີກການປະຕິບັດພັນທະ;
5. ບຸກລຸກ, ທຳລາຍເຂດປົກປັກຮັກສາຊັບພະຍາກອນນຳ;
6. ນຳເອົາໃບອະນຸຍາດການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນນຳຂອງຕົນມອບ ຫຼື ຂາຍໃຫ້ບຸກຄົນອື່ນໂດຍບໍ່ໄດ້ອະນຸຍາດ;
7. ຍ້າຍ, ປ່ຽນແປງ ຫຼື ທຳລາຍເຄື່ອງໝາຍເຂດອະນຸຍາດ ນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນນຳ;
8. ດຳເນີນກິດຈະການອ່າງເກັບນ້ຳຂະໜາດກາງ ແລະ ຂະໜາດໃຫຍ່ ໂດຍບໍ່ໄດ້ກວດກາ ທາງດ້ານເຕັກນິກ ຫຼື ບໍ່ບູລະນະປົວແປງ ຕາມບົດແນະນຳ ທາງດ້ານເຕັກນິກ
9. ດຳເນີນກິດຈະການອ່າງເກັບນ້ຳຂະໜາດກາງ ແລະ ຂະໜາດໃຫຍ່ ໂດຍບໍ່ໄດ້ປະເມີນຄວາມປອດໄພ ຫຼື ບໍ່ປະຕິບັດຕາມບົດແນະນຳ ທາງດ້ານເຕັກນິກ;
10. ດຳເນີນກິດຈະການອ່າງເກັບນ້ຳຂະໜາດກາງ ແລະ ຂະໜາດໃຫຍ່ ໂດຍບໍ່ໄດ້ກະກຽມ ແລະ ທົບທວນ ແຜນສຸກເສີນ;
11. ດຳເນີນໂຄງການ, ກິດຈະການ ແລະ ໃຫ້ບໍລິການດ້ານວິຊາການ ກ່ຽວກັບຊັບພະຍາກອນນຳ ໂດຍບໍ່ສອດຄ່ອງກັບການອະນຸຍາດ ແລະ ການຢັ້ງຢືນ;
12. ມີພິດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 66 (ໃໝ່). ຂໍ້ ຫ້າມສຳລັບພະນັກງານ ຫຼື ເຈົ້າໜ້າທີ່

ຫ້າມພະນັກງານ ຫຼື ເຈົ້າໜ້າທີ່ ມີພິດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ສວຍໃຊ້ສິດອຳນາດ, ຕຳແໜ່ງ, ໜ້າທີ່ ກ່ຽວກັບຊັບພະຍາກອນນຳ ເພື່ອຫາຜົນປະໂຫຍດສ່ວນຕົວ;
2. ທວງເອົາ, ຂໍເອົາ, ຮັບເອົາສິນບິນ ຈາກຜູ້ປະກອບການ ດ້ານຊັບພະຍາກອນນຳ;
3. ປະຕິບັດໜ້າທີ່ ໂດຍບໍ່ມີຄວາມຍຸຕິທຳ, ລຳອຽງ, ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕໍ່ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ເຄື່ອນໄຫວວຽກງານ ກ່ຽວກັບຊັບພະຍາກອນນຳ;
4. ລະເຫຼີງ, ເມີນເສີຍຕໍ່ການປະຕິບັດໜ້າທີ່, ກົດໜ່ວງ, ຖ່ວງດຶງ ການພິຈາລະນາເອກະສານຕ່າງໆ ກ່ຽວກັບຊັບພະຍາກອນນຳ;
5. ປອມແປງເອກະສານ ຫຼື ໃຊ້ເອກະສານປອມ, ເປີດເຜີຍຄວາມລັບຂອງລັດ, ຄວາມລັບທາງລັດຖະການ, ທຳລາຍເອກະສານ ກ່ຽວກັບຊັບພະຍາກອນນຳ;
6. ດຳເນີນທຸລະກິດ ຫຼື ມີຫຸ້ນສ່ວນ ກ່ຽວກັບຊັບພະຍາກອນນຳ;

7. ມີພຶດຕິກຳອື່ນທີ່ເປັນການລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍ.

**ພາກທີ XI
ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ**

ມາດຕາ 67 (ປັບປຸງ). ຮູບການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ

ການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ອາດດຳເນີນດ້ວຍຮູບການໃດໜຶ່ງ ດັ່ງນີ້:

1. ການໄກ່ເກ້ຍ ຫຼື ການປະນີປະນອມ;
2. ການແກ້ໄຂທາງດ້ານບໍລິຫານ;
3. ການແກ້ໄຂ ດ້ວຍອົງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ທາງດ້ານເສດຖະກິດ;
4. ການຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານປະຊາຊົນ;
5. ການແກ້ໄຂທີ່ມີລັກສະນະສາກົນ.

ມາດຕາ 68 (ໃໝ່). ການໄກ່ເກ້ຍ ຫຼື ການປະນີປະນອມ

ໃນກໍລະນີ ມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດຜົນກະທົບ ຕໍ່ການນຳໃຊ້, ການຄຸ້ມຄອງ, ການດຳເນີນກິດຈະການ ແລະ ທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບຊັບພະຍາກອນນ້ຳ ຊຶ່ງບໍ່ຮ້າຍແຮງ ແລະ ມີມູນຄ່າບໍ່ຫຼວງຫຼາຍ ຄູ່ກໍລະນີສາມາດປຶກສາຫາລື, ໄກ່ເກ້ຍ ຫຼື ປະນີປະນອມກັນ.

ມາດຕາ 69 (ໃໝ່). ການແກ້ໄຂທາງດ້ານບໍລິຫານ

ໃນກໍລະນີມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງທີ່ກໍ່ໃຫ້ເກີດຜົນກະທົບ ຕໍ່ການນຳໃຊ້, ການຄຸ້ມຄອງ, ການດຳເນີນກິດຈະການ ແລະ ທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບຊັບພະຍາກອນນ້ຳ ຊຶ່ງບໍ່ຮ້າຍແຮງ ແລະ ມີມູນຄ່າບໍ່ຫຼວງຫຼາຍ ຄູ່ກໍລະນີມີສິດສະເໜີໃຫ້ອົງການຄຸ້ມຄອງ ວຽກງານ ຊັບພະຍາກອນນ້ຳ ພິຈາລະນາແກ້ໄຂ. ຖ້າຄູ່ກໍລະນີ ຫາກບໍ່ພໍໃຈຕໍ່ຜົນການແກ້ໄຂນັ້ນ ກໍມີສິດສະເໜີຕໍ່ອົງການຂັ້ນເທິງຖັດໄປເປັນຜູ້ແກ້ໄຂ.

ມາດຕາ 70 (ໃໝ່). ການແກ້ໄຂດ້ວຍອົງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ

ໃນກໍລະນີ ທີ່ເກີດຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ເນື່ອງຈາກການດຳເນີນກິດຈະການ ຊັບພະຍາກອນນ້ຳຄູ່ກໍລະນີມີສິດຮ້ອງຂໍໃຫ້ອົງການແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງທາງດ້ານເສດຖະກິດ ພິຈາລະນາແກ້ໄຂຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 71 (ໃໝ່). ການຮ້ອງຟ້ອງ ຕໍ່ສານປະຊາຊົນ

ໃນກໍລະນີທີ່ເກີດຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ເນື່ອງຈາກການດຳເນີນກິດຈະການ ກ່ຽວກັບຊັບພະຍາກອນນ້ຳ ຄູ່ກໍລະນີມີສິດຮ້ອງຟ້ອງຕໍ່ສານປະຊາຊົນ ພິຈາລະນາແກ້ໄຂ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 72 (ປັບປຸງ). ການແກ້ໄຂ ຂໍ້ຂັດແຍ່ງທີ່ມີລັກສະນະສາກົນ

ເມື່ອມີຂໍ້ຂັດແຍ່ງ ກ່ຽວກັບຊັບພະຍາກອນນັ້ນ ທີ່ມີລັກສະນະສາກົນເປັນຕົ້ນ ບັນຫາ ຊັບພະຍາກອນນັ້ນຂ້າມແດນ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມລະບຽບການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຂອງ ສປປ ລາວ, ສິນ ທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ພາກທີ XII

ການຄຸ້ມຄອງແລະການກວດກາ ວຽກງານຊັບພະຍາກອນນັ້ນ

ໝວດທີ 1

ການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຊັບພະຍາກອນນັ້ນ

ມາດຕາ 73 (ບັບປຸງ). ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຊັບພະຍາກອນນັ້ນ

ລັດຖະບານ ຄຸ້ມຄອງວຽກງານຊັບພະຍາກອນນັ້ນຢ່າງລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບ ໃນ ຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ໂດຍມອບໃຫ້ ກະຊວງ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງ ທັງເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບ ກັບຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການ ປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ວຽກງານ ກ່ຽວກັບຊັບພະຍາກອນນັ້ນ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຊັບພະຍາກອນນັ້ນ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ກະຊວງ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ;
2. ພະແນກ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ແຂວງ, ນະຄອນ;
3. ຫ້ອງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເມືອງ ແລະ ເທດສະບານ;
4. ໜ່ວຍງານ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຂອງບ້ານ.

ມາດຕາ 74 (ໃໝ່). ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງ ກະຊວງຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຊັບພະຍາກອນນັ້ນ, ກະຊວງ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ, ຜັນຂະຫຍາຍແນວທາງ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ແຜນນະໂຍບາຍ ແລະ ນະໂຍບາຍ ຕ່າງໆ ໃຫ້ກາຍເປັນແຜນງານ, ໂຄງການລະອຽດ ແລະ ລະບຽບກົດໝາຍ ເພື່ອຄຸ້ມຄອງ ຊັບພະຍາກອນນັ້ນ;

2. ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບຊັບພະຍາກອນນັ້ນ ໃຫ້ທົ່ວປວງຊົນ ແນໃສ່ ສຶກສາອົບຮົມ, ສ້າງຈິດສຳນຶກ ແລະ ເຊີດຊູສະຕິຮັກ, ຫວງແຫນ ແລະ ປົກປັກຮັກສາ ຊັບພະຍາກອນນັ້ນ;

3. ຊີ້ນຳການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ວຽກງານຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນນັ້ນ, ວຽກງານໄພພິບັດທຳມະຊາດ ແລະ ການປ່ຽນແປງດິນຟ້າອາກາດ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ກັບ ຊັບພະຍາກອນນັ້ນ ໂດຍປະສານ ສົມທົບກັບ ກະຊວງ, ອົງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

4. ຊຸກຍູ້ ແລະ ແນະນຳໃຫ້ໂຄງການລົງທຶນ ແລະ ກິດຈະການຕ່າງໆ ທີ່ນຳໃຊ້ ຊັບພະຍາກອນນີ້ ໃຫ້ດຳເນີນ ແຜນການຄຸ້ມຄອງ ຊັບພະຍາກອນນີ້ ແລະ ລະບຽບກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

5. ອອກໃບອະນຸຍາດ ນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນນີ້;

6. ອອກໃບອະນຸຍາດ ປ່ອຍນີ້ເປັນ;

7. ຮັບຄຳສະເໜີ ແລະ ການລາຍງານບັນຫາຊັບພະຍາກອນນີ້ ຈາກປະຊາຊົນ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ລວມທັງແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງຕາມຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;

8. ໂຈະ ຫຼື ຖອນ ໃບອະນຸຍາດ ເມື່ອເຫັນວ່າ ມີການລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍ;

9. ສ້າງ, ບຳລຸງ ແລະ ຍົກລະດັບ ພະນັກງານວິຊາການ ດ້ານຊັບພະຍາກອນນີ້ ພ້ອມທັງ ສຶກສາອົບຮົມ, ສ້າງຈິດສຳນຶກ ໃຫ້ແກ່ທຸກພາກສ່ວນຂອງສັງຄົມ, ສ້າງຂະບວນການຄຸ້ມຄອງ ຊັບພະຍາກອນນີ້ ໃນທົ່ວປະເທດ ໂດຍປະສານສົມທົບ ກັບ ຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

10. ສ້າງແຜນການຄຸ້ມຄອງນີ້ໃຕ້ດິນ ແລະ ທີ່ດິນບໍລິເວນນີ້ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;

11. ສ້າງລະບົບຂໍ້ມູນຂ່າວສານສຳລັບການຄຸ້ມຄອງ ຊັບພະຍາກອນນີ້ແຫ່ງຊາດ;

12. ກຳນົດລະດັບນີ້ຕໍ່ສູດ ຂອງນີ້ໜ້າດິນ;

13. ກຳນົດມາດຕະຖານຄຸນນະພາບນີ້ແຫ່ງຊາດ;

14. ສ້າງກົນໄກການປະສານງານ ໃນການຄຸ້ມຄອງອ່າງຮັບນີ້;

15. ພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບສາກົນ ໃນວຽກງານ ການຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນນີ້;

16. ສະຫຼຸບ, ຕີລາຄາ ແລະ ລາຍງານຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ວຽກງານການຄຸ້ມຄອງ ຊັບພະຍາກອນນີ້ ຕໍ່ລັດຖະບານຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

17. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 75 (ໃໝ່). ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງ ພະແນກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມແຂວງ, ນະຄອນ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຊັບພະຍາກອນນີ້ ພະແນກ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຜັນຂະຫຍາຍ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ນະໂຍບາຍ, ຍຸດທະສາດ, ມະຕິ, ຄຳສັ່ງ, ລະບຽບກົດໝາຍ, ແຜນການການຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນນີ້ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;

2. ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບຊັບພະຍາກອນນີ້ ໃຫ້ປະຊາຊົນເຂົ້າໃຈ ແລະ ເຂົ້າຮ່ວມຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢ່າງຕັ້ງໜ້າ, ສຶກສາ ແລະ ຍົກລະດັບຄວາມຕື່ນຕົວ ໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນ ແລະ ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ພາຍໃນແຂວງ ແລະ ນະຄອນຂອງຕົນ;

3. ຊີ້ນຳ, ຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຊັບພະຍາກອນນີ້ ຂອງ ຫ້ອງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມເມືອງ, ເທດສະບານ;

4. ເປັນເຈົ້າການ ປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອຈັດສັນ ແລະ ຍົກຍ້າຍປະຊາຊົນ ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກໂຄງການລົງທຶນ, ກິດຈະການຕ່າງໆ ແລະ ໄພພິບັດ ທີ່ມະຊາດ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບຊັບພະຍາກອນນີ້;
5. ຮັບຄຳສະເໜີ ແລະ ການລາຍງານບັນຫາ ທາງດ້ານຊັບພະຍາກອນນີ້ ຈາກປະຊາຊົນ ແລະ ພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ພ້ອມທັງກວດກາ, ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ແກ້ໄຂຂໍ້ຂັດແຍ່ງຕາມຂອບເຂດສິດຂອງຕົນ;
6. ອອກໃບອະນຸຍາດການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນນີ້ຂະໜາດກາງ;
7. ສະເໜີໂຈະ ຫຼື ຖອນ ໃບອະນຸຍາດ ເມື່ອເຫັນວ່າ ມີການລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
8. ເກັບກຳ, ສັງລວມ, ສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ, ວິໄຈຂໍ້ມູນ ດ້ານຊັບພະຍາກອນນີ້ ເພື່ອກຳນົດວິທີການ ແລະ ມາດຕະການປ້ອງກັນ, ແກ້ໄຂ, ບູລະນະພື້ນຟູ ລວມທັງທ່າແຮງຊັບພະຍາກອນນີ້ ເພື່ອເປັນພື້ນຖານ ໃຫ້ແກ່ການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ພາຍໃນແຂວງ, ນະຄອນ ຂອງຕົນ;
9. ພົວພັນ ແລະ ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ ກ່ຽວກັບວຽກງານຊັບພະຍາກອນນີ້ ຕາມການມອບໝາຍຂອງຂັ້ນເທິງ;
10. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ວຽກງານຊັບພະຍາກອນນີ້ ຕໍ່ຂັ້ນເທິງ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
11. ປະຕິບັດຕາມສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ ແລະ ຕາມການມອບໝາຍ.

ມາດຕາ 76 (ໃໝ່). ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຫ້ອງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເມືອງ, ເທດສະບານ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຊັບພະຍາກອນນີ້ ຫ້ອງການ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ເມືອງ, ເທດສະບານ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການ, ຂໍ້ຕົກລົງ, ຄຳສັ່ງ, ຄຳແນະນຳກ່ຽວກັບວຽກງານຊັບພະຍາກອນນີ້ ຂອງຂັ້ນເທິງ;
2. ເຜີຍແຜ່ລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບຊັບພະຍາກອນນີ້, ສຶກສາອົບຮົມ ແລະ ສ້າງຈິດສຳນຶກດ້ານຊັບພະຍາກອນນີ້ ໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນ ແລະ ພາກສ່ວນຕ່າງໆ ພາຍໃນເມືອງ, ເທດສະບານຂອງຕົນ;
3. ຊີ້ນຳ, ຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຊັບພະຍາກອນນີ້ ຂອງ ໜ່ວຍງານ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ຂອງບ້ານ;
4. ອອກໃບອະນຸຍາດການນຳໃຊ້ຊັບພະຍາກອນນີ້ຂະໜາດກາງ;
5. ສະເໜີໂຈະ ຫຼື ຖອນ ໃບອະນຸຍາດ ເມື່ອເຫັນວ່າ ມີການລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;

6. ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບ ກັບພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອຈັດສັນ ແລະ ຍົກຍ້າຍປະຊາຊົນ ທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກໂຄງການລົງທຶນ, ກິດຈະກຳຕ່າງໆ ແລະ ໄພພິບັດທຳມະຊາດຕາມຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;

7. ຮັບຄຳສະເໜີ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາ ກ່ຽວກັບຊັບພະຍາກອນນີ້ ຈາກປະຊາຊົນ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕາມຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;

8. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານ ຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ວຽກງານຊັບພະຍາກອນນີ້ ຕໍ່ຂັ້ນເທິງຂອງຕົນຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

9. ສະໜັບສະໜູນການສ້າງຕັ້ງກຸ່ມຜູ້ນຳໃຊ້ນີ້ໃຕ້ດິນ ແລະ ທີ່ດິນບໍລິເວນນີ້ ຂັ້ນຊຸມຊົນ;

10. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ ແລະ ຕາມການມອບໝາຍ.

ມາດຕາ 77 (ໃໝ່). ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງໜ່ວຍງານຊັບພະຍາກອນນີ້ ຂອງບ້ານ

ໃນການຄຸ້ມຄອງ ວຽກງານ ຊັບພະຍາກອນນີ້ ໜ່ວຍງານ ຊັບພະຍາກອນນີ້ ຂອງບ້ານ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການ, ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບວຽກງານຊັບພະຍາກອນນີ້ ໂດຍອີງໃສ່ແຜນການ, ຄຳແນະນຳ ກ່ຽວກັບຊັບພະຍາກອນນີ້ ຂອງເມືອງ, ເທດສະບານ;

2. ເຜີຍແຜ່, ສຶກສາອົບຮົມ, ສ້າງຈິດສຳນຶກ, ນຳພາ, ປຸກລະດົມຊຸກຍູ້ແລະ ຂົນຂວາຍປະຊາຊົນ ໃຫ້ເປັນເຈົ້າການ ໃນວຽກງານການຄຸ້ມຄອງ, ປົກປັກຮັກສາ, ແກ້ໄຂບັນຫາ ແລະ ບູລະນະພັນພູຊັບພະຍາກອນນີ້ ພາຍໃນບ້ານ;

3. ປະເມີນ ແລະ ຕິດຕາມການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການ, ຄຳແນະນຳ ກ່ຽວກັບວຽກງານຊັບພະຍາກອນນີ້ ຂອງປະຊາຊົນພາຍໃນບ້ານ;

4. ສະໜັບສະໜູນການສ້າງຕັ້ງກຸ່ມຜູ້ນຳໃຊ້ນີ້ໃຕ້ດິນ ແລະ ທີ່ດິນບໍລິເວນນີ້ ຂັ້ນຊຸມຊົນ;

5. ເປັນເຈົ້າການເຂົ້າຮ່ວມວຽກງານຈັດສັນ ແລະ ຍົກຍ້າຍ ປະຊາຊົນທີ່ໄດ້ຮັບຜົນກະທົບຈາກໂຄງການລົງທຶນ, ກິດຈະກຳຕ່າງໆ ແລະ ໄພພິບັດທາງທຳມະຊາດ ໃນຂອບເຂດບ້ານຂອງຕົນ;

6. ເຂົ້າຮ່ວມປົກສາຫາລື ແລະ ແລກປ່ຽນຄຳເຫັນ ກ່ຽວກັບວຽກງານຊັບພະຍາກອນນີ້ ແລະ ກິດຈະການຕ່າງໆ ທີ່ຕັ້ງຢູ່ຂອບເຂດບ້ານຂອງຕົນ ກັບຫ້ອງການ ຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ, ອົງການປົກຄອງເມືອງ, ເທດສະບານ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາຊັບພະຍາກອນນີ້ ໃນຂອບເຂດບ້ານຂອງຕົນ;

7. ຮັບຄຳສະເໜີ ແລະ ແກ້ໄຂບັນຫາ ກ່ຽວກັບຊັບພະຍາກອນນີ້ ຈາກປະຊາຊົນ ແລະ ພາກສ່ວນກ່ຽວຂ້ອງ ຕາມຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;

8. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານ ຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຊັບພະຍາກອນນີ້ ຕໍ່ຂັ້ນເທິງຂອງຕົນຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;

9. ປະຕິບັດສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ ແລະ ຕາມການມອບໝາຍ.

ມາດຕາ 78 (ໃໝ່). ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຂະແໜງການອື່ນ

ໃນການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ທຸກຂະແໜງການຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຄຸ້ມຄອງ, ປົກປັກຮັກສາ ແລະ ບູລະນະ ພື້ນຟູຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ດ້ວຍການສ້າງຕັ້ງການຈັດຕັ້ງໜຶ່ງ ທີ່ຮັບຜິດຊອບວຽກງານຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ເພື່ອເຮັດໜ້າທີ່ ຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ ແລະ ກວດກາຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ.

ໝວດທີ 2

ການກວດກາວຽກງານຊັບພະຍາກອນນໍ້າ

ມາດຕາ 79 (ໃໝ່). ອົງການກວດກາວຽກງານຊັບພະຍາກອນນໍ້າ

ອົງການກວດກາວຽກງານຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ອົງການກວດກາພາຍໃນ ຊຶ່ງແມ່ນອົງການດຽວກັນກັບອົງການຄຸ້ມຄອງວຽກງານ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 67 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້;
2. ອົງການກວດກາພາຍນອກ ຊຶ່ງມີ ສະພາແຫ່ງຊາດ, ອົງການກວດກາລັດຖະບານ ແລະ ຕ້ານການສໍ້ລາດບັງຫຼວງ, ອົງການກວດສອບແຫ່ງລັດຕາມກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.
3. ພາກສ່ວນອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ນັບທັງຊຸມຊົນ

ມາດຕາ 80 (ໃໝ່). ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງອົງການກວດກາວຽກງານຊັບພະຍາກອນນໍ້າ

ອົງການກວດກາວຽກງານຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ດັ່ງນີ້:

1. ສ້າງແຜນງານ, ແຜນການກວດກາວຽກງານຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ປະຈຳປີ ໂດຍຮັບປະກັນ ໃຫ້ໂຄງການລົງທຶນ ຫຼື ກິດຈະການຕ່າງໆ ບໍ່ສ້າງຜົນກະທົບ ຕໍ່ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ເກີນມາດຕະຖານ;
2. ກວດກາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດນະໂຍບາຍ, ຍຸດທະສາດ, ແຜນງານ, ແຜນການ ແລະ ລະບຽບກົດໝາຍກ່ຽວກັບຊັບພະຍາກອນນໍ້າ;
3. ກວດກາດ້ານຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ໃນໂຄງການລົງທຶນ ແລະ ກິດຈະການຕ່າງໆ ຕາມແຜນ ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
4. ກວດກາການປ່ອຍມົນລະພິດ ແລະ ນໍ້າເບື້ອນ ລົງສູ່ແຫຼ່ງນໍ້າ ໂດຍອີງໃສ່ມາດຕະຖານ ຄຸນນະພາບນໍ້າແຫ່ງຊາດ ແລະ ລະບຽບກົດໝາຍອື່ນໆ;
5. ສະເໜີ ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງອອກຄຳສັ່ງໂຈະ ຫຼື ຍົກເລີກໂຄງການລົງທຶນ ແລະ ກິດຈະການຕ່າງໆ ເມື່ອພົບເຫັນວ່າມີຜົນກະທົບທີ່ຮ້າຍແຮງຕໍ່ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ຊຶ່ງບໍ່ສາມາດແກ້ໄຂ ໄດ້;
6. ປະສານສົມທົບກັບອົງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານກວດກາ ຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 81 (ໃໝ່). ເນື້ອໃນການກວດກາ

ການກວດກາວຽກງານຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ມີເນື້ອໃນ ດັ່ງນີ້:

1. ການປະຕິບັດນະໂຍບາຍ ແລະ ລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບວຽກງານຊັບພະຍາກອນນໍ້າ;
2. ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການເຄື່ອນໄຫວ ຂອງອົງການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຊັບພະຍາກອນນໍ້າ;
3. ຄວາມຮັບຜິດຊອບ, ການປະພຶດ ແລະ ແບບແຜນວິທີເຮັດວຽກ ຂອງພະນັກງານກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນນໍ້າ.

ສ່ວນການກວດກາວິຊາການດ້ານຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ໃນໂຄງການລົງທຶນ ແລະ ກິດຈະການຕ່າງໆ, ແຜນຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ, ການກວດກາການປ່ອຍມົນລະພິດ ແລະ ນໍ້າເປື້ອນລົງສູ່ແຫຼ່ງນໍ້າ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການສະເພາະ.

ມາດຕາ 82 (ໃໝ່). ຮູບການ ການກວດກາ

ການກວດກາວຽກງານຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ມີ ສາມ ຮູບການ ດັ່ງນີ້:

1. ການກວດກາ ຕາມປົກກະຕິ;
2. ການກວດກາ ໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ;
3. ການກວດກາ ແບບກະທັນຫັນ.

ການກວດກາ ຕາມປົກກະຕິ ແມ່ນ ການກວດກາຕາມແຜນການ ທີ່ມີລັກສະນະກວດກາເປັນປະຈຳ ແລະ ມີກຳນົດເວລາອັນແນ່ນອນ.

ການກວດກາໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ ແມ່ນກວດກາອກແຜນການ ເມື່ອເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ ໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກວດກາຮູ້ກ່ອນ ຢ່າງໜ້ອຍ ຊາວສີ່ ຊົ່ວໂມງ.

ການກວດກາ ແບບກະທັນຫັນ ແມ່ນ ການກວດກາ ເມື່ອເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ, ຮີບດ່ວນ ໂດຍບໍ່ໄດ້ແຈ້ງລ່ວງໜ້າໃຫ້ຜູ້ຖືກວດກາຮູ້.

ການກວດກາ ໃຫ້ດຳເນີນ ທັງການກວດກາເອກະສານ ທັງການກວດກາການປະຕິບັດຕົວຈິງ ແລະ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ພາກທີ XIII

ວັນຊັບພະຍາກອນນໍ້າແຫ່ງຊາດ, ເຄື່ອງໝາຍ, ເຄື່ອງແບບ ແລະ ຕາປະທັບ

ມາດຕາ 83 (ໃໝ່). ວັນຊັບພະຍາກອນນໍ້າແຫ່ງຊາດ

ສປປ ລາວ ຖືເອົາວັນທີ 11 ຕຸລາ ເປັນວັນຊັບພະຍາກອນນໍ້າແຫ່ງຊາດ ເພື່ອສົ່ງເສີມ, ສ້າງຈິດສຳນຶກ ແລະ ຍົກລະດັບຄວາມຕື່ນຕົວ ໃນການຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນນໍ້າໃຫ້ແກ່ປະຊາຊົນ.

ໃນແຕ່ລະປີ ສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ຕ້ອງສ້າງຂະບວນການ ແລະ ຈັດພິທີສະເຫຼີມສະຫຼອງດ້ວຍຮູບການທີ່ເໝາະສົມ.

ມາດຕາ 84 (ໃໝ່). ເຄື່ອງໝາຍ, ເຄື່ອງແບບ ແລະ ຕາປະທັບ

ອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາວຽກງານຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ມີເຄື່ອງໝາຍ, ເຄື່ອງແບບ ແລະ ຕາປະທັບ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸມັດຈາກລັດຖະບານ ເພື່ອນໍາໃຊ້ເຂົ້າໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານ ທາງລັດຖະການ.

ພາກທີ XIV

ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 85 (ປັບປຸງ). ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍ ສະບັບນີ້ ເປັນຕົ້ນ ການຄຸ້ມຄອງ, ການສົ່ງເສີມ, ການຄວບຄຸມມົນລະພິດ, ການບູລະນະພື້ນຟູ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ຫຼື ນະໂຍບາຍອື່ນ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 86 (ປັບປຸງ). ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ຈະຖືກສຶກສາອົບຮົມ, ກ່າວເຕືອນ, ລົງວິໄນ, ປັບໄໝ ຫຼື ໃຊ້ແທນຄ່າເສັຍ ຫາຍທາງແພ່ງ ຫຼື ຖືກລົງໂທດທາງອາຍາ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີເບົາ ຫຼື ໜັກ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 87 (ໃໝ່). ມາດຕະການສຶກສາອົບຮົມ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງທີ່ລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງ ຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ເປັນຄັ້ງທໍາອິດ ທີ່ບໍ່ເປັນອັນຕະລາຍ ຫຼື ຮ້າຍແຮງ ໂດຍບໍ່ເຈດຕະນາ ແລະ ກໍ່ຄວາມເສັຍຫາຍ ທີ່ມີມູນຄ່າບໍ່ຫຼວງຫຼາຍຈະຖືກສຶກສາອົບຮົມ ແລະ ກ່າວເຕືອນ ຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 88 (ໃໝ່). ມາດຕະການທາງວິໄນ

ພະນັກງານທີ່ລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບການຄຸ້ມຄອງຊັບພະຍາກອນນໍ້າ ແລະ ຂໍ້ ຫ້າມທີ່ມີລັກສະນະເບົາຊຶ່ງບໍ່ເປັນການກະທໍາຜິດທາງອາຍາ, ກໍ່ຄວາມເສັຍຫາຍທີ່ມີມູນຄ່າ ບໍ່ຫຼວງຫຼາຍແຕ່ບໍ່ຈົງໃຈລາຍງານ ຈະຖືກລົງວິໄນຕາມແຕ່ລະກໍລະນີດັ່ງນີ້:

- ກ່າວເຕືອນຄວາມຜິດຕາມລະບຽບກົດໝາຍກ່ຽວກັບລັດຖະກອນ ພ້ອມທັງບັນທຶກໄວ້ ໃນສໍານວນເອກະສານຊີວະປະຫວັດຂອງຜູ້ກ່ຽວ;
- ໂຈະການເລື່ອນຊັ້ນ, ຂັ້ນເງິນເດືອນ, ການຍ້ອງຍໍ;
- ປົດຕໍາແໜ່ງ ຫຼື ຍົກຍ້າຍໄປຮັບໜ້າທີ່ອື່ນ ທີ່ມີຕໍາແໜ່ງຕໍ່າກວ່າເກົ່າ;
- ໃຫ້ອອກຈາກລັດຖະການ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບນະໂຍບາຍໃດໆ.

ຜູ້ຖືກລົງວິໄນຕ້ອງສົ່ງຄືນຊັບສິນທີ່ຕົນໄດ້ມາໂດຍບໍ່ຖືກຕ້ອງນັ້ນຄືນໃຫ້ການຈັດຕັ້ງຢ່າງ ຄົບຖ້ວນ.

ມາດຕາ 89 (ໃໝ່). ມາດຕະການປັບໃໝ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງທີ່ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້, ຂໍ້ຫ້າມ ແລະ ເງື່ອນໄຂ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນໃບອະນຸຍາດ ກ່ຽວກັບຊັບພະຍາກອນນີ້ ຈະຖືກປັບໃໝ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 90 (ໃໝ່). ມາດຕະການທາງແພ່ງ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງທີ່ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຊຶ່ງໄດ້ກໍ່ຄວາມເສັຍ ຫາຍ ໃຫ້ແກ່ຊັບສິນບັດຂອງລັດ ແລະ ຜູ້ອື່ນ ຕ້ອງຮັບຜິດຊອບໃນການໃຊ້ແທນຄ່າເສັຍຫາຍທີ່ຕົນ ໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນ.

ມາດຕາ 91 (ໃໝ່). ມາດຕະການທາງອາຍາ

ບຸກຄົນ ທີ່ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຊຶ່ງເປັນການກະທຳຜິດທາງອາຍາ ຈະຖືກລົງໂທດ ຕາມກົດໝາຍອາຍາ ແລ້ວແຕ່ກໍລະນີເບົາ ຫຼື ຫນັກ ລວມທັງໃຊ້ແທນຄ່າເສັຍຫາຍທີ່ຕົນໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນ.

ມາດຕາ 92 (ໃໝ່). ມາດຕະການໂທດເພີ່ມ

ນອກຈາກໂທດຕົ້ນຕໍ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 85 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຜູ້ກະທຳຜິດ ຈະຖືກປະຕິບັດມາດຕະການໂທດເພີ່ມ ເຊັ່ນ ການໂຈະ, ການຖອນໃບອະນຸຍາດ ຫຼື ຍຸບເລີກກິດຈະການ.

**ພາກທີ XV
ບົດບັນຍັດສູດທ້າຍ**

ມາດຕາ 93 (ປັບປຸງ). ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງ ປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 94 (ປັບປຸງ). ຜົນສັກສິດ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ພາຍຫຼັງ ຫົກສິບວັນ ນັບແຕ່ວັນປະທານປະເທດ ແຫ່ງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ອອກລັດຖະດຳລັດປະກາດໃຊ້ເປັນຕົ້ນໄປ.

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ປ່ຽນແທນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍນ້ຳ ແລະ ຊັບພະຍາກອນແຫຼ່ງນ້ຳ ສະບັບ ເລກທີ 02-96/ສພຊ, ວັນທີ 11 ຕຸລາ 1996.

ຂໍ້ກຳນົດ, ບົດບັນຍັດໃດ ທີ່ຂັດກັບກົດໝາຍສະບັບນີ້ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ